

Dziennik Urzędowy C 178

Unii Europejskiej

Tom 49

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

29 lipca 2006

Zawiadomienie nr	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Trybunał Sprawiedliwości	
	TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI	
2006/C 178/01	Sprawy połączone C-442/03 P i C-471/03 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 czerwca 2006 r. — P & O European Ferries (Vizcaya) SA/Diputación Foral de Vizcaya, Komisja Wspólnot Europejskich (Pomoc przyznana przez państwa — Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja kończąca postępowanie w sprawie badania pomocy na podstawie art. 88 ust. 2 WE — Pojęcie pomocy państwa — Powaga rzeczy osądzonej w szerszym rozumieniu — Pomoc, która może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem — Pomoc o charakterze socjalnym — Przesłanki)	1
2006/C 178/02	Sprawy połączone C-317/04 i C-318/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 30 maja 2006 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych — Transport lotniczy — Decyzja 2004/496/WE — Porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki — Passenger Name Records (PNR) pasażerów lotniczych przekazywane do biura ceł i ochrony granic Stanów Zjednoczonych Ameryki — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 25 — Państwa trzecie — Decyzja 2004/535/WE — Odpowiednia ochrona)	1
2006/C 178/03	Sprawa C-430/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Eisleben przeciwko Feuerbestattungsverein Halle eV (Szósta dyrektywa VAT — Możliwość powołania się na art. 4 ust. 5 akapit drugi — Działalność wykonywana przez prywatnego podatnika w konkurencji z organem władzy publicznej — Podmiot prawa publicznego — Brak opodatkowania działalności wykonywanej w charakterze władzy publicznej)	2
2006/C 178/04	Sprawa C-453/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin — Niemcy) — innoventif Ltd (Swoboda przedsiębiorczości — Artykuły 43 i 48 WE — Oddział spółki z ograniczoną odpowiedzialnością mającej siedzibę w innym państwie członkowskim — Wpis przedmiotu działalności spółki do krajowego rejestru handlowego — Wymóg zaliczki na pokrycie kosztów ogłoszenia przedmiotu działalności — Zgodność)	3

2006/C 178/05	Sprawa C-475/04: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/58/WE — Łączność elektroniczna — Przetwarzanie danych osobowych — Ochrona prywatności — Ochrona osób fizycznych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) 3	3
2006/C 178/06	Sprawa C-517/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wniosek College van Beroep voor het bedrijfsleven o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Niderlandy) — Visserijbedrijf D.J. Koornstra & Zn. VOF przeciwko Productschap Vis (Opłata od przewozu krewetek łodzia rybacką zarejestrowaną w państwie członkowskim, przeznaczona na finansowanie urzędów do sortowania i obierania krewetek w tym państwie członkowskim — Artykuł 25 WE — Opłata o skutku równoważnym do cła — Artykuł 90 WE — Podatki wewnętrzne) 4	4
2006/C 178/07	Sprawy połączone od C-7/05 do C-9/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH przeciwko Ulrichowi Deppemu, Hanne-Rose Deppe, Thomasowi Deppemu, Matthiasowi Deppemu, Christine Urban (z domu Deppe) (C-7/05), Siegfriedowi Henningsowi (C-8/05) i Hartmutowi Lübberemu (C-9/05) (Odmiany roślin — Poziom godziwego wynagrodzenia należnego posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin — Artykuł 5 ust. 2, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1768/95 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2605/98 — Pojęcie „poziomu wynagrodzenia znacząco niższego od kwoty pobieranej za licencjonowaną produkcję materiału rozmnożeniowego”) 4	4
2006/C 178/08	Sprawa C-60/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Włochy) — WWF Italia, Gruppo Ornitologico Lombardo (GOL), Lega abolizione della caccia (LAC), Lega antivivezionista (LAV) przeciwko Regione Lombardia (Ochrona dzikiego ptactwa — Dyrektywa 79/409/CEE — Odstępstwa od systemu ochrony) 5	5
2006/C 178/09	Sprawa C-71/05: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/30/WE — Transport lotniczy — Ograniczenia odnoszące się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty — Brak transpozycji dyrektywy w wyznaczonym terminie) 6	6
2006/C 178/10	Sprawa C-98/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret — Dania) — De Danske Bilimportører przeciwko Skatteministeriet (Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 11 część A ust. 2 lit. a) i art. 11 część A ust. 3 lit. c) — Podstawa opodatkowania — Opłata za rejestrację nowych pojazdów samochodowych) 7	7
2006/C 178/11	Sprawa C-106/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — L.u.P. GmbH przeciwko Finanzamt Bochum — Mitte (Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia z opodatkowania — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. b) i c) oraz ust. 2 lit. a) — Świadczenie opieki medycznej przez podmioty inne niż podmioty prawa publicznego — Świadczenie opieki medycznej przy wykonywaniu zawodu medycznego — Wykonywanie analiz laboratoryjnych przez laboratorium będące podmiotem prawa prywatnego, poza placówką medyczną, zgodnie z zaleceniem lekarza ogólnego — Warunki zwolnienia z opodatkowania — Swoboda uznania państw członkowskich — Granice) 7	7
2006/C 178/12	Sprawa C-164/05: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2001/19/WE — Ogólny system uznawania kwalifikacji zawodowych — Wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji — Pielęgniarka ogólna, lekarz dentysta, lekarz weterynarii, położna, architekt, farmaceuta i lekarz — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) 8	8

2006/C 178/13	Sprawa C-169/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Belgia) — Uradex SCRL przeciwko Union Professionnelle de la Radio et de la Télédistribution (RTD), Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele) (Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 93/83/EWG — Artykuł 9 ust. 2 — Zakres uprawnień organizacji zbiorowego zarządzania uważanej za zarządcę praw podmiotu prawa autorskiego, który nie powierzył jej zarządzania swymi prawami — Wykonanie prawa polegającego na udzielaniu lub odmowie udzielenia operatorom kablowym zezwolenia na retransmisję audycji drogą kablową)	8
2006/C 178/14	Sprawa C-196/05: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München — Niemcy) — Sachsenmilch AG przeciwko Oberfinanzdirektion Nürnberg (Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura Scalona — Podpozycja 0406 10 (ser świeży) — Załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1832/2002 — Klasyfikacja taryfowa mozzarelli w blokach do pizzy, przechowywanej po wyprodukowaniu przez okres jednego do dwóch tygodni w stanie schłodzonym)	9
2006/C 178/15	Sprawa C-207/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Artykuł 88 ust. 2 akapit drugi WE — Pomoc niezgodna ze wspólnym rynkiem — Obowiązek odzyskania pomocy — Niewykonanie)	10
2006/C 178/16	Sprawa C-343/05: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2001/37/WE — Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych — Zakaz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych do spożycia doustnego — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	10
2006/C 178/17	Sprawy połączone C-23/03, C-52/03, C-133/03, C-337/03 i C-473/03: Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale di Milano, Tribunale ordinario di Torino — Włochy) — postępowania karne przeciwko Michelowi Mulliezowi i in. oraz Giuseppe Momblanowi (sprawy połączone C-23/03 i C-52/03), Alessandrowi Nizzie i Giacomowi Pizziemu (C-133/03), Fabriziowi Barrze (C-337/03), Adeliowi Aggiowi i in. (C-473/03) (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Prawo spółek — Pierwsza dyrektywa 68/151/EWG, czwarta dyrektywa 78/660/EWG i siódma dyrektywa 83/349/EWG — Roczne sprawozdania finansowe — Zasada rzetelnego i prawdziwego obrazu spółki — Kary przewidziane w przypadku nieprawdziwych informacji o spółkach (nieprawdziwe zapisy rachunkowe) — Artykuł 6 pierwszej dyrektywy 68/151/EWG — Wymóg odpowiednich kar za naruszenie prawa wspólnotowego)	11
2006/C 178/18	Sprawa C-110/04 P: Postanowienie Trybunału z dnia 30 marca 2006 r. — Strintzis Lines Shipping SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Artykuł 85 ust. 1 traktatu WE (obecnie art. 81 ust. 1 WE) — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Porozumienie między przedsiębiorstwami — Uprawnienia kontrolne Komisji)	11
2006/C 178/19	Sprawa C-291/04: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 maja 2006 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de police de Neufchâteau, Belgia) — postępowanie karne przeciwko Henriemu Léonowi Schmitz (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Swobodny przepływ osób i usług — Pracownicy — Pojazd mechaniczny — Oddanie do użytkowania pracownikowi przez pracodawcę — Pojazd zarejestrowany za granicą — Pracodawca z siedzibą w innym państwie członkowskim)	12

2006/C 178/20	Sprawa C-435/04: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 30 maja 2006 r. [wniosek Cour de cassation (Belgia) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym] — postępowanie karne przeciwko Sébastienowi Victorowi Leroy (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Leasing pojazdów samochodowych — Zakaz używania w jednym państwie członkowskim pojazdu należącego do spółki leasingowej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim i w nim zarejestrowanego — Stałe używanie na terytorium pierwszego państwa członkowskiego)	12
2006/C 178/21	Sprawa C-113/05 P: Postanowienie Trybunału z dnia 30 marca 2006 r. — European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI) przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej (Odwołanie — Dyrektywa 2003/15/WE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Produkty kosmetyczne — Ochrona zdrowia publicznego — Doświadczenia na zwierzętach — Zakaz stosowania substancji rakotwórczych, mutagennych i toksycznych reprodukcyjnie — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, w części oczywiście bezzasadne)	13
2006/C 178/22	Sprawa C-227/05: Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Verwaltungsgericht München — Niemcy) — Daniel Halbritter przeciwko Freistaat Bayern, reprezentowanemu przez Landesanstalt für Wirtschaftsprüfung Bayern (Artykuł 104 § 3 zdanie pierwsze regulaminu — Dyrektywa 91/439/EWG — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Cofnięcie prawa jazdy w pierwszym państwie członkowskim zarządzane razem z tymczasowym zakazem wydania nowego prawa jazdy — Prawo jazdy wydane w drugim państwie członkowskim po upływie okresu tymczasowego zakazu — Uznanie i przepisanie tego prawa jazdy w pierwszym państwie członkowskim — Przedstawienie sprawozdania na temat zdolności do prowadzenia pojazdów wymaganego na podstawie przepisów krajowych)	13
2006/C 178/23	Sprawa C-230/05 P: Postanowienie Trybunału z dnia 27 kwietnia 2006 r. — L przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Urzędnicy — Molestowanie — Obowiązek wsparcia po stronie Komisji — Odpowiedzialność — Odmowa przesłuchania świadków przez Sąd — Propozycja dodatkowych dowodów, które nie istniały na zakończenie procedury pisemnej — Odmowa usunięcia z akt sprawy rzekomo oszczerczego dokumentu — Obowiązek uzasadnienia — Zasada dobrej administracji — Odwołanie w części oczywiście bezzasadne, a w części oczywiście niedopuszczalne)	14
2006/C 178/24	Sprawa C-407/05: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Reyniers & Sogama BVBA przeciwko Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Belgische Staat (Odesłanie prejudycjalne — Art. 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Pokrycie przywozowych należności celnych — Dowód na prawidłową realizację procedury lub miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość nastąpiły — Skutki nie wskazania głównemu zobowiązanemu terminu, w jakim ma on dostarczyć rzeczony dowód)	15
2006/C 178/25	Sprawa C-194/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 26 kwietnia 2006 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Orange European Smallcap Fund N.V.	15
2006/C 178/26	Sprawa C-195/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundeskommunikationssenat (Austria) w dniu 27 kwietnia 2006 r. — Österreichischer Rundfunk (ORF)	16
2006/C 178/27	Sprawa C-202/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 4 maja 2006 r. przez Cementbouw Handel & Industrie BV od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-282/02 Cementbouw Handel & Industrie B.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	17
2006/C 178/28	Sprawa C-206/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Groningen w dniu 2 maja 2006 r. — Essent Netwerk Noord i in. przeciwko Aluminium Delfzijl BV	17

2006/C 178/29	Sprawa C-212/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalny złożony przez Cour d'arbitrage w dniu 10 maja 2006 r. — Gouvernement de la Communauté française, Gouvernement wallon przeciwko Gouvernement flamand	18
2006/C 178/30	Sprawa C-213/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 9 maja 2006 r. przez Europejską Agencję Odbudowy (EAR) od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-471/04: Georgios Karatzoglou przeciwko Europejskiej Agencji Odbudowy (EAR)	19
2006/C 178/31	Sprawa C-214/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 11 maja 2006 r. — Colasfalti srl przeciwko Provincia di Milano, ATI Legrenzi Srl i Impresa Costruzioni Edili e Stradali dei F. Ili Paccani Snc	19
2006/C 178/32	Sprawa C-215/06: Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	20
2006/C 178/33	Sprawa C-217/06: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	21
2006/C 178/34	Sprawa C-220/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Hiszpania) w dniu 15 maja 2006 r. — Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia przeciwko administracji państwowej (Ministerio de Educación y Ciencia)	21
2006/C 178/35	Sprawa C-221/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 15 maja 2006 r. — Stadtgemeinde Frohnleiten i Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH przeciwko Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft	22
2006/C 178/36	Sprawa C-225/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 16 maja 2006 r. przez Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-35/04, Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Ferrero OHG mbh	22
2006/C 178/37	Sprawa C-234/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 24 maja 2006 r. przez Il Ponte Finanziaria SpA od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-194/03 Il Ponte Finanziaria SpA przeciwko OHIM i Marine Enterprise Project Societa' Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl	23
2006/C 178/38	Sprawa C-239/06: Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	24
2006/C 178/39	Sprawa C-240/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 29 maja 2006 r. — Fortum Project Finance SA	25
2006/C 178/40	Sprawa C-244/06: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Koblenz (Niemcy) w dniu 31 maja 2006 r. — Dynamic Medien Vertriebs GmbH przeciwko Avides Media AG	25
2006/C 178/41	Sprawa C-245/06 P: Odwołanie wniesione w dniu 1 czerwca 2006 r. przez Saiwa SpA od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie T-344/03, Saiwa SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) i spółce Barilla Alimentare SpA	26
2006/C 178/42	Sprawa C-248/06: Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	26
2006/C 178/43	Sprawa C-249/06: Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji	27
2006/C 178/44	Sprawa C-252/06: Skarga wniesiona dnia 6 czerwca 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec	27

2006/C 178/45	Sprawa C-258/06: Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	28
2006/C 178/46	Sprawa C-259/06: Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	28
2006/C 178/47	Sprawa C-174/03: Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 23 marca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna-Włochy) — Impresa Portuale di Cagliari Srl przeciwko Tirrenia di Navigazione SpA	28
2006/C 178/48	Sprawa C-216/04: Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 5 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato-Włochy) — SABA Italia SpA przeciwko Comune di Bolzano, SEAB SpA	29
2006/C 178/49	Sprawa C-285/04: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 maja 2006 r. w sprawie Ignazio Medda przeciwko Banco di Napoli SpA, Regione autonoma della Sardegna (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Oristano — Włochy)	29
2006/C 178/50	Sprawa C-99/05: Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii	29
2006/C 178/51	Sprawa C-271/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato -Włochy) — Francesco Rauty przeciwko Ministero per i Beni Culturali e Ambientali, Soprintendenza B.A.A. di Firenze, Prato e Pistoia, w obecności: Consiglio Nazionale degli Ingegneri i Ordine degli Ingegneri della Provincia di Pistoia przeciwko Francesco Rauty, Ministero per i Beni e le Attività Culturali, w obecności: Consiglio Nazionale degli Ingegneri	29
2006/C 178/52	Sprawa C-352/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	29
2006/C 178/53	Sprawa C-410/05: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	29
2006/C 178/54	Sprawa C-20/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 kwietnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	30
2006/C 178/55	Sprawa C-21/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	30
SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI		
2006/C 178/56	Sprawa T-354/99: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 maja 2006 r. — Kuwait Petroleum (Nederland) przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Komunikat Komisji w sprawie pomocy udzielanej na zasadzie de minimis — Wzrost podatku akcyzowego na paliwa — Pomoc na rzecz stacji paliw — Przedsiębiorstwa petrochemiczne — Ryzyko kumulacji pomocy — Klauzula zarządzania cenami — Zasada dobrej administracji)	31
2006/C 178/57	Sprawa T-198/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 maja 2006 r. — Bank Austria Creditanstalt przeciwko Komisji (Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Opublikowanie decyzji stwierdzającej naruszenie art. 81 WE i nakładającej grzywny — Ustalenie przez banki austriackie odsetek od salda dodatniego i ujemnego („klub Lombard”) — Oddalenie wniosku o opuszczenie niektórych fragmentów)	31

2006/C 178/58	Sprawa T-15/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 maja 2006 r. — De Waele przeciwko OHIM (Kształt kielbasy) (Wspólnotowy znak towarowy — Trójwymiarowy znak towarowy — Kształt kielbasy — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	32
2006/C 178/59	Sprawa T-241/03: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 maja 2006 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Urzednicy — Przeniesienie — Mieszkanie służbowe — Decyzja o dokonaniu przeprowadzki rzeczy osobistych skarżącego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga odszkodowawcza — Akt niekorzystny — Niedopuszczalność)	32
2006/C 178/60	Sprawa T-194/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 maja 2006 r. — Teletech Holdings przeciwko OHIM — Teletech International (TELETECH INTERNATIONAL) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zakres obowiązku badania sprawy — Konwersja zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego na zgłoszenie krajowego znaku towarowego — Artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 40/94)	32
2006/C 178/61	Sprawa T-141/06: Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2006 r. — Glaverbel przeciwko OHIM (wzór stosowany na powierzchni towarów)	33
2006/C 178/62	Sprawa T-142/06: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — ECZG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	33
2006/C 178/63	Sprawa T-143/06: Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2006 r. — MTZ Polyfilms przeciwko Radzie	34
2006/C 178/64	Sprawa T-147/06: Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2006 r. — En Route International przeciwko OHIM	35
2006/C 178/65	Sprawa T-149/06: Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2006 r. — Castellani przeciwko OHIM Markant Handels und Service (CASTELLANI)	35
2006/C 178/66	Sprawa T-151/06: Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2006 r. — Aluminium Silicon Mill Products przeciwko Komisji	36
2006/C 178/67	Sprawa T-152/06: Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2006 r. — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket przeciwko Komisji	37
2006/C 178/68	Sprawa T-153/06: Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2006 r. — European Association of Euro-Pharmaceutical Companies przeciwko Komisji	38
2006/C 178/69	Sprawa T-154/06: Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2006 r. — Republika Włosa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	38
2006/C 178/70	Sprawa T-156/06: Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2006 r. — Regione Siciliana przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	39
2006/C 178/71	Sprawa T-42/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 maja 2006 r. — Banca Monte dei Paschi di Siena przeciwko Komisji	40
2006/C 178/72	Sprawa T-121/02: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 maja 2006 r. — Compagnia di San Paolo przeciwko Komisji	40
2006/C 178/73	Sprawa T-319/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 czerwca 2006 r. — Port Support Customs Rotterdam przeciwko Komisji	40
2006/C 178/74	Sprawa T-72/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Deutsche Telekom przeciwko OHIM (Telekom Global Net)	40
2006/C 178/75	Sprawa T-179/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 maja 2006 r. — Stradeblu przeciwko Komisji	40

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

2006/C 178/76	Sprawa F-25/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 czerwca 2006 r. — Mc Sweeney i Armstrong przeciwko Komisji (Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie — Wskazówki dla kandydatów — Niedopuszczenie do egzaminów — Wymagane dyplomy — Uznanie organu powołującego)	41
2006/C 178/77	Sprawa F-34/05: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 14 czerwca 2006 r. — Lebedef i in. przeciwko Komisji (Środowisko pracy — Język narzędzi informatycznych oddanych do dyspozycji personelu Komisji — Niedopuszczalność — Interes prawny — Akt niekorzystny — Wewnętrzne środki organizacyjne)	41
2006/C 178/78	Sprawa F-57/06: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Hinderyckx przeciwko Radzie	42
2006/C 178/79	Sprawa F-63/06: Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Mascheroni przeciwko Komisji	42
2006/C 178/80	Sprawa F-66/06: Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2006 r. — Kyriazi przeciwko Komisji	43
2006/C 178/81	Sprawa F-67/06: Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2006 r. — Lesniak przeciwko Komisji	43

II Akty przygotowawcze

.....

III Powiadomienia

2006/C 178/82	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 165 z 15.7.2006.	45
---------------	---	----

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 czerwca 2006 r. — P & O European Ferries (Vizcaya) SA/Diputación Foral de Vizcaya, Komisja Wspólnot Europejskich

(Sprawy połączone C-442/03 P i C-471/03 P) ⁽¹⁾

(Pomoc przyznana przez państwa — Odwołanie — Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja kończąca postępowanie w sprawie badania pomocy na podstawie art. 88 ust. 2 WE — Pojęcie pomocy państwa — Powaga rzeczy osądzonej w szerszym rozumieniu — Pomoc, która może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem — Pomoc o charakterze socjalnym — Przesłanki)

(2006/C 178/01)

Język postępowania: angielski i hiszpański

Strony

Strona wnosząca odwołanie (w sprawie C-442/03 P): P & O European Ferries (Vizcaya) SA (Przedstawiciele: J. Lever, QC, J. Ellison, solicitor i M. Pickford, barrister, wspierani przez E. Bourtzalas i J. Folguera Crespo, abogados)

Strona wnosząca odwołanie (w sprawie C-471/03 P): Diputación Foral de Vizcaya (Przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: N. Khan i J. Buendía Sierra, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba w powiększonym składzie) z dnia 5 sierpnia 2003 r. w sprawach połączonych T-116/01 i T-118/01 P & O European Ferries (Vizcaya) i Diputación Foral de Vizcaya przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, w którym Sąd oddalił ich wnioski o stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji Komisji 2001/247/WE z dnia 29 listopada 2000 r. dotyczącej systemu pomocy stosowanego przez Hiszpanię na korzyść towarzystwa żeglownego Ferries Golfo de Vizcaya SA., obecnie zwanego

P & O European Ferries (Vizcaya) SA., nakazującej zwrot pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) P & O European Ferries (Vizcaya) SA i Diputación Foral de Vizcaya zostają obciążone kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 10.1.2004 i C 21 z 24.1.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 30 maja 2006 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawy połączone C-317/04 i C-318/04) ⁽¹⁾

(Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych — Transport lotniczy — Decyzja 2004/496/WE — Porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki — Passenger Name Records (PNR) pasażerów lotniczych przekazywane do biura cel i ochrony granic Stanów Zjednoczonych Ameryki — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 25 — Państwa trzecie — Decyzja 2004/535/WE — Odpowiednia ochrona)

(2006/C 178/02)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: R. Passos, N. Lorenz, H. Duintjer Tebbens i A. Caiola, pełnomocnicy)

Interwenient na poparcie żądań strony skarżącej: Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) (przedstawiciele: H. Hijmans i V. Perez Asinari, pełnomocnicy)

Strona pozwana (w sprawie C-317/04): Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. C. Giorgi Fort i M. Bishop, pełnomocnicy)

Strona pozwana (w sprawie C-318/04): Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. J. Kuijper, A. van Solinge, C. Docksey i F. Benyon, pełnomocnicy)

Interwenienci na poparcie żądań strony pozwanej (w sprawie C-317/04): Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. J. Kuijper, A. van Solinge i C. Docksey, pełnomocnicy); Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: M. Bethell, C. White i T. Harris, pełnomocnicy, wspierani przez T. Warda, barrister)

Interwenient na poparcie żądań strony pozwanej (w sprawie C-318/04): Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: M. Bethell, C. White i T. Harris, pełnomocnicy, wspierani przez T. Warda, barrister)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności: stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2004/496/WE z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie zawarcia Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, Biura Cel i Ochrony Granic (Dz.U. L 183, str. 83) [C-317/04]

Skarga o stwierdzenie nieważności: stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/535/WE z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych zawartych w Passenger Name Record (PNR) pasażerów lotniczych przekazywanych do Biura Celnego i Ochrony Granic Stanów Zjednoczonych (Dz.U. L 235, str. 11) [C-318/04]

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2004/496/WE z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie zawarcia Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, Biura Cel i Ochrony Granic oraz decyzji Komisji 2004/535/WE z dnia 14 maja 2004 r. w sprawie odpowiedniej ochrony danych osobowych zawartych w Passenger Name Record (PNR) pasażerów lotniczych przekazywanych do Biura Celnego i Ochrony Granic Stanów Zjednoczonych.

2) Skutki decyzji 2004/535 zostają utrzymane w mocy do dnia 30 września 2006 r., nie dłużej jednak niż do dnia wygaśnięcia wspomnianego porozumienia.

3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania w sprawie C-317/04.

4) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania w sprawie C-318/04.

5) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty w sprawie C-317/04.

6) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Europejski Inspektor Ochrony Danych pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.9.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Eisleben przeciwko Feuerbestattungsverein Halle eV

(Sprawa C-430/04) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Możliwość powołania się na art. 4 ust. 5 akapit drugi — Działalność wykonywana przez prywatnego podatnika w konkurencji z organem władzy publicznej — Podmiot prawa publicznego — Brak opodatkowania działalności wykonywanej w charakterze władzy publicznej)

(2006/C 178/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Eisleben

Strona pozwana: Feuerbestattungsverein Halle eV

Interwenient: Lutherstadt Eisleben

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 4 ust. 5 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, str. 1) — Opodatkowanie podmiotów prawa publicznego w zakresie działalności wykonywanej przez nie jako organy władzy publicznej w przypadku, gdy brak opodatkowania prowadziłby do znaczącego zakłócenia konkurencji — Możliwość powołania się na ten przepis przez podatnika będącego stowarzyszeniem prawa prywatnego, które prowadzi krematorium i konkuruje z gminą wykonującą podobną działalność zwolnioną od podatku lub opodatkowaną w sposób bardziej korzystny

Sentencja

Jednostka, która konkuruje z podmiotem prawa publicznego i która kwestionuje brak opodatkowania podatkiem od wartości dodanej tego podmiotu lub zbyt niskie opodatkowanie, któremu on podlega w zakresie działalności, którą wykonuje w charakterze władzy publicznej, ma prawo powołać się w ramach sporu toczącego się między jednostką a krajowym organem podatkowym, takiego jak ten w postępowaniu przed sądem krajowym, na art. 4 ust. 5 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku.

(¹) Dz.U. C 300 z 4.12.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 lipca 2006 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin — Niemcy) — innoventif Ltd

(Sprawa C-453/04) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Artykuły 43 i 48 WE — Oddział spółki z ograniczoną odpowiedzialnością mającej siedzibę w innym państwie członkowskim — Wpis przedmiotu działalności spółki do krajowego rejestru handlowego — Wymóg zaliczki na pokrycie kosztów ogłoszenia przedmiotu działalności — Zgodność)

(2006/C 178/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: innoventif Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Berlin — Wykładnia art. 43 i 48 WE — Wpis do rejestru handlowego oddziału spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, który uzależniony jest od wpłaty zaliczki na pokrycie przewidywanych kosztów ogłoszenia przedmiotu działalności, opisanego w akcie założycielskim tej spółki

Sentencja

Artykuły 43 i 48 WE nie stoją w sprzeczności z przepisami państwa członkowskiego, które uzależniają wpis do rejestru handlowego oddziału spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, od wpłaty zaliczki na pokrycie przewidywanych kosztów ogłoszenia przedmiotu działalności, opisanego w akcie założycielskim tej spółki.

(¹) Dz. U. C 6 z 8.1.2005

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 czerwca 2006 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-475/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/58/WE — Łączność elektroniczna — Przetwarzanie danych osobowych — Ochrona prywatności — Ochrona osób fizycznych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2006/C 178/05)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel(-e): G. Zavvos i M. Shotter, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (Przedstawiciel(-e): N.Dafniou i M. Tassopoulou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przetransponowania w wyznaczonym terminie dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201, str. 37)

Sentencja

1) Nie wydając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 314 z 18.12.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wniosek College van Beroep voor het bedrijfsleven o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Niderlandy) — Visserijbedrijf D.J. Koornstra & Zn. VOF przeciwko Productschap Vis

(Sprawa C-517/04) (¹)

(Opłata od przewozu krewetek łodzią rybacką zarejestrowaną w państwie członkowskim, przeznaczona na finansowanie urzędów do sortowania i obierania krewetek w tym państwie członkowskim — Artykuł 25 WE — Opłata o skutku równoważnym do cła — Artykuł 90 WE — Podatki wewnętrzne)

(2006/C 178/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Visserijbedrijf D.J. Koornstra & Zn. VOF

Strona pozwana: Productschap Vis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Zgodność z prawem wspólnotowym, a w szczególności z art. 25 WE i 90

WE, opłaty nakładanej w państwie członkowskim na przedsiębiorstwa, od przewozu łodziami zarejestrowanymi w tym państwie — Opłata należna od takiego przedsiębiorstwa również przy przewozie krewetek do innego miejsca we Wspólnocie — Opłata służąca finansowaniu sortowania i obierania krewetek w tym państwie — Opłata o skutku równoważnym — Opłata mająca zastosowanie do przedsiębiorstw lub produktów?

Sentencja

Opłata nakładana przez organizację prawa publicznego państwa członkowskiego, na podstawie identycznych kryteriów na produkty krajowe przeznaczone na rynek krajowy lub na wywóz do innych państw członkowskich, stanowi opłatę o skutku równoważnym do cła wywozowego zabronioną przez art. 23 WE i 25 WE, jeżeli wpływy z tej opłaty służą finansowaniu działalności, z której korzystają wyłącznie produkty krajowe przeznaczone na rynek krajowy, i jeżeli korzyści wynikające z przeznaczenia wpływów z tej opłaty całkowicie kompensują obciążenie tych produktów. Natomiast, jeżeli korzyści wynikające z przeznaczenia wpływów z opłaty na rzecz produktów krajowych, które są przetwarzane lub sprzedawane na rynku krajowym, jedynie częściowo kompensują ich obciążenie, opłata ta stanowi naruszenie zakazu dyskryminacji przewidzianego w art. 90 WE.

(¹) Dz.U. C 69 z 19.3.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH przeciwko Ulrichowi Deppemu, Hanne-Rose Deppe, Thomasowi Deppemu, Matthiasowi Deppemu, Christine Urban (z domu Deppe) (C-7/05), Siegfriedowi Henningsowi (C-8/05) i Hartmutowi Lübbemu (C-9/05)

(Sprawy połączone od C-7/05 do C-9/05) (¹)

(Odmiany roślin — Poziom godziwego wynagrodzenia należnego posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin — Artykuł 5 ust. 2, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1768/95 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2605/98 — Pojęcie „poziomu wynagrodzenia znacząco niższego od kwoty pobieranej za licencjonowaną produkcję materiału rozmnożeniowego”)

(2006/C 178/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Strona pozwana: Ulrich Deppe, Hanne-Rose Deppe, Thomas Deppe, Matthias Deppe, Christine Urban (z domu Deppe) (C-7/05), Siegfried Hennings (C-8/05), Hartmut Lübke (C-9/05)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 5 ust. 2, 4 i 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 173, str. 14) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2605/98 z dnia 3 grudnia 1998 r. (Dz.U. L 328, str. 6) — Poziom godziwego wynagrodzenia należnego posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin — Pojęcie poziomu wynagrodzenia znacząco niższego od kwoty pobieranej za licencjonowaną produkcję materiału rozmnożeniowego — Wynagrodzenie wynoszące 80 % kwot z tytułu wymienionej wyżej produkcji

Sentencja

1) Wynagrodzenie ryczałtowe wynoszące 80 % kwoty pobieranej na tym samym obszarze z tytułu licencjonowanej produkcji materiału rozmnożeniowego najniższej kategorii tej samej odmiany kwalifikującego się do urzędowej certyfikacji w przypadku odstępstwa rolnego, o którym mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin, nie spełnia wymogu, zgodnie z którym wynagrodzenie takie powinno być „znacząco niższe” od kwoty pobieranej za licencjonowaną produkcję materiału rozmnożeniowego w rozumieniu art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2605/98 z dnia 3 grudnia 1998 r., z zastrzeżeniem oceny innych istotnych okoliczności sprawy dokonywanej ad casum przez sąd krajowy w postępowaniu głównym.

2) Kryteria służące ustalaniu wysokości wynagrodzenia posiadacza określone zostały w art. 5 ust. 4 i 5 rozporządzenia nr 1768/95 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2605/98 z dnia 3 grudnia 1998 r. Kryteria te nie mają retroaktywnego skutku, lecz mogą służyć jako wytyczne przy obliczaniu wysokości tego wynagrodzenia w odniesieniu do upraw sprzed wejścia w życie rozporządzenia nr 2605/98.

3) Aby umowa zawarta między organizacjami posiadaczy a rolnikami, o której mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 1768/95, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem

nr 2605/98, mogła służyć wraz z wszystkimi zawartymi w niej parametrami jako wytyczne, konieczne jest powiadomienie o niej Komisji Wspólnot Europejskich i jej publikacja w Gazecie Urzędowej wydawanej przez Wspólnotowy Urząd Odmian Roślin, nawet jeśli zawarta została przed wejściem w życie rozporządzenia nr 2605/98. Umowa taka może określać inny poziom wynagrodzenia niż przewidziany pomocniczo w art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 1768/95, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 2605/98.

4) W braku stosownej umowy między organizacjami posiadaczy a rolnikami wynagrodzenie posiadacza wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin należy ustalać w oparciu o art. 5 ust. 5 rozporządzenia nr 1768/95 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 2605/98 i traktować ustalony w nim poziom wynagrodzenia jako niezmienny, nie stanowiący ani dolnej, ani górnej granicy.

(¹) Dz.U. C 82 z 2.4.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Włochy) — WWF Italia, Gruppo Ornitologico Lombardo (GOL), Lega abolizione della caccia (LAC), Lega antivivisezionista (LAV) przeciwko Regione Lombardia

(Sprawa C-60/05) (¹)

(Ochrona dzikiego ptactwa — Dyrektywa 79/409/CEE — Odstępstwa od systemu ochrony)

(2006/C 178/08)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: WWF Italia, Gruppo Ornitologico Lombardo (GOL), Lega abolizione della caccia (LAC), Lega antivivisezionista (LAV)

Strona pozwana: Regione Lombardia

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 9 dyrektywy Rady 79/409/EEC z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. 1979 L 103, str. 1) — Warunki wykonywania uprawnień państw członkowskich do wprowadzania odstępstw od zakazu zabijania lub chwytania gatunków chronionych — Gatunki zięba i jer

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa zobowiązuje państwa członkowskie, niezależnie od wewnętrznego podziału kompetencji przyjętego w krajowym porządku prawnym, do zagwarantowania przy stanowieniu przepisów transponujących tę dyrektywę, że we wszystkich przypadkach stosowania przewidzianych w nich odstępstw i w odniesieniu do wszystkich gatunków chronionych dozwolone polowania w drodze odstępstwa nie będą przekraczać nałożonego tym przepisem limitu ograniczającego te polowania do małych ilości, przy czym limit ten należy określić na podstawie danych ściśle naukowych.
- 2) Krajowe przepisy transponujące odnoszące się do pojęcia „małych ilości”, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 79/409, powinny umożliwić władzom, którym powierzono zatwierdzanie polowań w drodze odstępstwa na ptaki danego gatunku, na oparcie się na wskaźnikach wystarczająco precyzyjnych w odniesieniu do limitów ilościowych, które należy zachować.
- 3) Dokonując transpozycji art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 79/409 państwa członkowskie są zobowiązane do zagwarantowania, że niezależnie od liczby i rodzaju władz, którym powierzono wykonanie tego przepisu, ilość ptaków objętych polowaniem, na którą każda z tych władz wydała zezwolenie, w odniesieniu do każdego chronionego gatunku w sumie nie przekroczy limitu odpowiadającego ograniczeniu tych polowań do „małych ilości”, ustalonego dla danego gatunku w odniesieniu do terytorium całego kraju.
- 4) Spoczywający na państwach członkowskich obowiązek zagwarantowania, iż zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 79/409 polowania będą dotyczyć ptaków tylko w „małych ilościach”, wymaga zorganizowania przewidzianych procedur administracyjnych w taki sposób, aby zarówno decyzje właściwych władz zezwalające na polowanie w drodze odstępstwa, jak również sposób, w jaki decyzje te są stosowane, podlegały skutecznej kontroli wykonywanej w odpowiednim czasie.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.04.2005 r.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-71/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/30/WE — Transport lotniczy — Ograniczenia odnoszące się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty — Brak transpozycji dyrektywy w wyznaczonym terminie)

(2006/C 178/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Huttunen, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: S. Schreiner, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego - Brak dokonania w przewidzianym terminie transpozycji dyrektywy 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. L 85, str. 40)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie, przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 2.4.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret — Dania) — De Danske Bilimportører przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-98/05) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 11 część A ust. 2 lit. a) i art. 11 część A ust. 3 lit. c) — Podstawa opodatkowania — Oplata za rejestrację nowych pojazdów samochodowych)

(2006/C 178/10)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: De Danske Bilimportører

Strona pozwana: Skatteministeriet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Østre Landsret — Wykładnia art. 11 część A ust. 2 lit. a) i art. 11 część A ust. 3 lit. c) dyrektywy 77/388/EWG: szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Włączenie opłaty za rejestrację samochodu do podstawy opodatkowania przy nabyciu nowego pojazdu samochodowego

Sentencja

W ramach umowy sprzedaży przewidującej, że zgodnie z użyciem, do którego kupujący przeznaczą pojazd, sprzedawca dostarcza pojazd już zarejestrowany za cenę obejmującą opłatę rejestracyjną, zapłaconą przez sprzedawcę przed dostawą, opłata ta, w przypadku której zdarzeniem powodującym powstanie zobowiązania nie jest dostawa, lecz pierwsza rejestracja pojazdu na terytorium kraju, nie wchodzi w zakres pojęcia „podatków, ceł, opłat i innych należności” w rozumieniu art. 11 część A ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku. Opłata ta odpowiada kwocie otrzymanej przez podatnika od nabywcy pojazdu tytułem zwrotu wydatków poniesionych w jego imieniu i na jego rachunek w rozumieniu ust. 3 lit. a) powołanego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 20.4.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — L.u.P. GmbH przeciwko Finanzamt Bochum — Mitte

(Sprawa C-106/05) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia z opodatkowania — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. b) i c) oraz ust. 2 lit. a) — Świadczenie opieki medycznej przez podmioty inne niż podmioty prawa publicznego — Świadczenie opieki medycznej przy wykonywaniu zawodu medycznego — Wykonywanie analiz laboratoryjnych przez laboratorium będące podmiotem prawa prywatnego, poza placówką medyczną, zgodnie z zaleceniem lekarza ogólnego — Warunki zwolnienia z opodatkowania — Swoboda uznania państw członkowskich — Granice)

(2006/C 178/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: L.u.P. GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Bochum-Mitte

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 13 część A ust. 1 lit. b) i ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG: szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: jednolita podstawa wymiaru opodatkowania (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienia z opodatkowania — Działalność ściśle związana z opieką szpitalną bądź medyczną — Wykonywanie analiz laboratoryjnych przez laboratorium na zalecenie lekarzy

Sentencja

PL Artykuł 13 część A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, należy interpretować w ten sposób, że analizy laboratoryjne, których celem jest poddanie pacjentów obserwacji i badaniom zapobiegawczym, a które, tak jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, są wykonywane przez laboratoria będące podmiotami prawa prywatnego, poza placówką medyczną, na zalecenie lekarzy ogólnych, mogą podlegać przewidzianemu w tym przepisie zwolnieniu z opodatkowania jako opieka medyczna sprawowana przez inną placówkę będącą podmiotem prawa prywatnego, która jest oficjalnie uznana w rozumieniu tego przepisu.

Artykuł 13 część A ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. a) omawianej dyrektywy nie sprzeciwia się temu, aby ustawodawstwo krajowe uzależniło zwolnienie z opodatkowania takich analiz laboratoryjnych od spełnienia warunków, które po pierwsze, nie mają zastosowania w przypadku zwolnienia z opodatkowania opieki sprawowanej przez lekarzy ogólnych, którzy zalecili ich wykonanie, oraz po drugie, różnią się od warunków stosowanych w przypadku działalności ściśle związanej z opieką medyczną w rozumieniu pierwszego z tych przepisów.

Artykuł 13 część A ust. 1 lit. b) tej samej dyrektywy sprzeciwia się temu, aby ustawodawstwo krajowe uzależniło zwolnienie z opodatkowania analiz laboratoryjnych wykonywanych przez laboratorium będące podmiotem prawa prywatnego, poza placówką medyczną, od spełnienia warunku, aby były one wykonywane pod kontrolą lekarską. Natomiast przepis ten nie sprzeciwia się temu, aby to samo ustawodawstwo uzależniło zwolnienie z opodatkowania tych właśnie analiz od spełnienia warunku, że co najmniej 40 % z nich będzie wykonywane na rzecz osób ubezpieczonych w instytucji ubezpieczeń społecznych.

(¹) Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

**Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 czerwca 2006 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej**

(Sprawa C-164/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2001/19/WE — Ogólny system uznawania kwalifikacji zawodowych — Wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji — Pielęgniarka ogólna, lekarz dentysta, lekarz weterynarii, położna, architekt, farmaceuta i lekarz — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2006/C 178/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Maidani i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (Przedstawiciele: G. De Bergues i C. Bergeot-Nunes, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego - Nieuchwalenie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy Rady

89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG/, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki ogólnej, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. U. L 206, str.1)

Sentencja

1) Nie uchwalając wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dokonania transpozycji art. 1-4 oraz art. 9-13 dyrektywy 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG/, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarki ogólnej, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 115 z 14.5.2005 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Belgia) — Uradex SCRL przeciwko Union Professionnelle de la Radio et de la Télédistribution (RTD), Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele)

(Sprawa C-169/05) (¹)

(Prawo autorskie i prawa pokrewne — Dyrektywa 93/83/EWG — Artykuł 9 ust. 2 — Zakres uprawnień organizacji zbiorowego zarządzania uważanej za zarządcę praw podmiotu prawa autorskiego, który nie powierzył jej zarządzania swymi prawami — Wykonanie prawa polegającego na udzielaniu lub odmowie udzielenia operatorom kablowym zezwolenia na retransmisję audycji drogą kablową)

(2006/C 178/13)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Uradex SCRL

Strona pozwana: Union Professionnelle de la Radio et de la Télé-distribution (RTD), Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation de Belgique — Wykładnia art. 9 ust. 2 dyrektywy Rady nr 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz.U. L 248, str. 15) — Zakres upoważnienia organizacji zbiorowego zarządzania uważanej za uprawnioną do zarządzania prawami podmiotu praw autorskich lub praw pokrewnych, który nie przekazał sprawy zarządzania swoimi prawami żadnej organizacji zbiorowego zarządzania — Wykonywanie prawa do udzielania lub odmowy udzielenia operatorom kablowym zezwolenia na retransmisję audycji drogą kablową

Sentencja

Artykuł 9 ust. 2 dyrektywy Rady 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy organizacja zbiorowego zarządzania uważana jest za uprawnioną do zarządzania prawami podmiotu prawa autorskiego lub praw pokrewnych, który nie powierzył zarządu swymi prawami żadnej organizacji zbiorowego zarządzania, taka organizacja jest upoważniona do wykonywania prawa tego podmiotu polegającego na udzielaniu lub odmowie udzielenia operatorowi kablowemu zezwolenia na retransmisję audycji drogą kablową, a w konsekwencji wykonywany przez wspomnianą organizację zarząd nie ogranicza się wyłącznie do zarządzania prawami majątkowymi tego podmiotu.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München — Niemcy) — Sachsenmilch AG przeciwko Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Sprawa C-196/05) (¹)

(Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura Scalona — Podpozycja 0406 10 (ser świeży) — Załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1832/2002 — Klasyfikacja taryfowa mozzarelli w blokach do pizzy, przechowywanej po wyprodukowaniu przez okres jednego do dwóch tygodni w stanie schłodzonym)

(2006/C 178/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sachsenmilch AG

Strona pozwana: Oberfinanzdirektion Nürnberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht München — Wykładnia rozporządzenia (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 281, str. 1) — Podpozycja CN 0406 10 (ser świeży) — Mozzarella do pizzy przechowywana po wyprodukowaniu przez okres jednego do dwóch tygodni w stanie schłodzonym

Sentencja

Podpozycję 0406 10 Nomenklatury Scalonej, znajdującą się w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1832/2002 z dnia 1 sierpnia 2002 r. należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do mozzarelli w blokach do pizzy, która po wyprodukowaniu była przechowywana przez okres jednego do dwóch tygodni w temperaturze 2-4 °C, chyba że przechowywanie to wystarczy, by mozzarella ta uległa procesowi przetwórczemu, po którym nabyłaby nowe obiektywne cechy (czy też jedną cechę) i właściwości, w szczególności w zakresie składu, wyglądu i smaku. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy warunki te są spełnione.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.7.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-207/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Artykuł 88 ust. 2 akapit drugi WE — Pomoc niezgodna ze wspólnym rynkiem — Obowiązek odzyskania pomocy — Niewykonanie)

(2006/C 178/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: V. Di Bucci i L. Pignataro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I.M. Braguglia, pełnomocnik, wspierany przez M. Fiorillego, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 3 i 4 decyzji Komisji 2003/193/WE z dnia 5 czerwca 2002 r. dotyczącej pomocy państwa przyznanej przez Włochy w formie ulg podatkowych i pożyczek na preferencyjnych warunkach przedsiębiorstwom użyteczności publicznej, w których większościowym akcjonariuszem jest państwo [sprawa C-27/99 (ex NN 69/98)] (Dz.U. L 77, str. 21) — Brak podjęcia w wyznaczonym terminie działań koniecznych do odzyskania pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem

Sentencja

1) Nie podejmując w wyznaczonym terminie działań niezbędnych do odzyskania pomocy od jej beneficjentów, uznanej za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem w decyzji Komisji 2003/193/WE z dnia 5 czerwca 2002 r. dotyczącej pomocy państwa przyznanej przez Włochy w formie ulg podatkowych i pożyczek na preferencyjnych warunkach przedsiębiorstwom użyteczności publicznej, w których większościowym akcjonariuszem jest państwo, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 i 4 tej decyzji.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 23.7.2005.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-343/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2001/37/WE — Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych — Zakaz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych do spożycia doustnego — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2006/C 178/16)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i M. Huttunen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (Przedstawiciel: J. Himmanen, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak transpozycji art. 8a dyrektywy Rady 89/622/EWG z dnia 13 listopada 1989 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących etykietowania wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 359, str. 1), dodanego do niej przez dyrektywę Rady 92/41/EWG z dnia 15 maja 1992 r. zmieniającą ww. dyrektywę (Dz.U. L 158, str. 30), oraz art. 8 dyrektywy 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 194, str. 26) — Zakaz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych do spożycia doustnego dotyczący Wysp Alandzkich i statków zarejestrowanych w Finlandii.

Sentencja

- 1) Nie zapewniając, by Wyspy Alandzkie dokonały transpozycji art. 8a dyrektywy Rady 89/622/EWG z dnia 13 listopada 1989 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących etykietowania wyrobów tytoniowych, zmienionej dyrektywą Rady 92/41/EWG z dnia 15 maja 1992 r., którego treść zawarta jest obecnie w art. 8 dyrektywy 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych, a także by na zarejestrowanych tam statkach przestrzegano zakazu wprowadzania do obrotu tytoniu do żucia, ustanowionego tym przepisem, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy traktatu WE i dyrektywy 2001/37.
- 2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 281 z 12.11.2005

Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 4 maja 2006 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale di Milano, Tribunale ordinario di Torino — Włochy) — postępowania karne przeciwko Michelowi Mulliezowi i in. oraz Giuseppe Momblanowi (sprawy połączone C-23/03 i C-52/03), Alessandrowi Nizzie i Giacomowi Pizziemu (C-133/03), Fabriziowi Barze (C-337/03), Adeliowi Aggiowi i in. (C-473/03)

(Sprawy połączone C-23/03, C-52/03, C-133/03, C-337/03 i C-473/03) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Prawo spółek — Pierwsza dyrektywa 68/151/EWG, czwarta dyrektywa 78/660/EWG i siódma dyrektywa 83/349/EWG — Roczne sprawozdania finansowe — Zasada rzetelnego i prawdziwego obrazu spółki — Kary przewidziane w przypadku nieprawdziwych informacji o spółkach (nieprawdziwe zapisy rachunkowe) — Artykuł 6 pierwszej dyrektywy 68/151/EWG — Wymóg odpowiednich kar za naruszenie prawa wspólnotowego)

(2006/C 178/17)

Język postępowania: włoski

Sądy krajowe

Tribunale di Milano, Tribunale ordinario di Torino

Strony postępowania karnych przed sądami krajowymi

Michel Mulliez, Patrick Lesaffre, Peter Hordijk, Michel Hoste, Christophe Dubrulle, Benoit Lheureux, Guy Geffroy, Gregory

Sartorius i Giuseppe Momblano (sprawy połączone C-23/03 i C-52/03), Alessandro Nizza i Giacomo Pizzi (C-133/03), Fabrizio Barra (C-337/03), Adelio Aggio i in. (C-473/03)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale ordinario di Torino — Wykładnia art. 6 dyrektywy 68/151/EWG: pierwszej dyrektywy Rady z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich (Dz.U. L 65, str. 8) — Roczne sprawozdania finansowe — Czyny zabronione polegające na zaniechaniu podania informacji oraz podaniu nieprawdziwych informacji — Odpowiednie kary

Sentencja

W takich okolicznościach, jak mające miejsce w postępowaniu przed sądami krajowymi, pierwsza dyrektywa Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich nie może być powoływana jako taka przez organy państwa członkowskiego w stosunku do oskarżonych w postępowaniu karnym, albowiem dyrektywa, samoistnie i niezależnie od wewnętrznej ustawy państwa członkowskiego wydanej w celu jej wykonania, nie może skutkować ustaleniem lub zaostreniem odpowiedzialności karnej oskarżonych.

(¹) Dz.U. C 70 z 22.3.2003

Postanowienie Trybunału z dnia 30 marca 2006 r. — Strintzis Lines Shipping SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-110/04 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 85 ust. 1 traktatu WE (obecnie art. 81 ust. 1 WE) — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Porozumienie między przedsiębiorstwami — Uprawnienia kontrolne Komisji)

(2006/C 178/18)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Strintzis Lines Shipping SA (Przedstawiciele: adwokaci A. Kalogeropoulos, K. Adamantopoulos, M. Nissen i E. Petritsi)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: R. Lyal i T. Christoforou, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata G. Athanassiou)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 11 grudnia 2003 r. w sprawie T-65/99 Strintzis Lines Shipping SA przeciwko Komisji oddalającego jako bezzasadną skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 grudnia 1998 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 85 traktatu WE (IV/34466 — Greek Ferry Boats)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Odwołanie wzajemne wniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich zostaje oddalone.*
- 3) *Strintzis Lines Shipping SA zostaje obciążona 90 % kosztów postępowania.*
- 4) *Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona 10 % kosztów postępowania.*

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2004.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 maja 2006 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de police de Neufchâteau, Belgia) — postępowanie karne przeciwko Henriemu Léonowi Schmitz

(Sprawa C-291/04) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Swobodny przepływ osób i usług — Pracownicy — Pojazd mechaniczny — Oddanie do użytkowania pracownikowi przez pracodawcę — Pojazd zarejestrowany za granicą — Pracodawca z siedzibą w innym państwie członkowskim)

(2006/C 178/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de police de Neufchâteau

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Henri Léon Schmitz

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de police de Neufchâteau — Wykładnia art. 10 WE, 39 WE, 43 WE i 49 WE — Przepis krajowy wymagający by pojazd mechaniczny użytkowany przez osobę mającą miejsce zamieszkania zarejestrowany był w danym państwie członkowskim nawet jeżeli oddany jest do użytkowania osobie mającej miejsce zamieszkania przez jej pracodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim — Pracownik związany ze swym pracodawcą umową o pracę będący jednocześnie akcjonariuszem, członkiem zarządu, zarządzającym lub osobą posiadającą analogiczną funkcję

Sentencja

Artykuł 43 WE stoi na przeszkodzie temu by uregulowanie krajowe państwa członkowskiego, takie jak to w sprawie przed sądem krajowym, nakazywało osobie prowadzącej działalność na własny rachunek, mającej miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim zarejestrować pojazd należący do spółki, oddany jej przez spółkę która ją zatrudnia, z siedzibą w innym państwie członkowskim, gdy pojazd spółki nie jest ani przeznaczony do stałego wykorzystania głównie w tym państwie członkowskim, ani rzeczywiście w ten sposób nie jest wykorzystywany.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.08.2004.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 30 maja 2006 r. [wniosek Cour de cassation (Belgia) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym] — postępowanie karne przeciwko Sébastienowi Victorowi Leroy

(Sprawa C-435/04) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Leasing pojazdów samochodowych — Zakaz używania w jednym państwie członkowskim pojazdu należącego do spółki leasingowej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim i w nim zarejestrowanego — Stałe używanie na terytorium pierwszego państwa członkowskiego)

(2006/C 178/20)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Sébastien Victor Leroy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation, Belgia — Wykładnia art. 49–55 traktatu WE w świetle krajowych uregulowań zakazujących pod groźbą kary osobie zamieszkałej i pracującej na terytorium krajowym używania pojazdu należącego do spółki leasingowej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim i w nim zarejestrowanego

Sentencja

Uregulowania krajowe państwa członkowskiego, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, zakazujące osobie zamieszkałej i pracującej w tym państwie używania na jego terytorium pojazdu, który wynajęła od spółki leasingowej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, w sytuacji gdy pojazd ten nie został zarejestrowany w pierwszym państwie i gdy jest zasadniczo przeznaczony do stałego używania na jego terytorium lub w rzeczywistości jest używany w ten sposób, nie są sprzeczne z art. 49–55 WE.

(¹) Dz.U. C 300 z 4.12.2004

Postanowienie Trybunału z dnia 30 marca 2006 r. — European Federation for Cosmetic Ingredients (EFfCI) przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-113/05 P) (¹)

(Odwołanie — Dyrektywa 2003/15/WE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Produkty kosmetyczne — Ochrona zdrowia publicznego — Doświadczenia na zwierzętach — Zakaz stosowania substancji rakotwórczych, mutagennych i toksycznych reprodukcyjnie — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, w części oczywiście bezzasadne)

(2006/C 178/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Federation for Cosmetic Ingredients (EFfCI) (przedstawiciele: adwokaci, K. Van Maldegem i C. Mereu)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: K. Bradley i M. Moore, pełnomocnicy), Rada Unii Euro-

pejskiej (przedstawiciele: E. Karlson i C. Giorgi Fort, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 10 grudnia 2004 r. w sprawie T-196/03 EFfCI przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej - Dopuszczalność skargi zmierzającej do stwierdzenia nieważności w części art. 1 dyrektywy 2003/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 lutego 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 76/768/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do produktów kosmetycznych (Dz.U. L 066, str. 26) - Osoby, których decyzja dotyczy bezpośrednio i indywidualnie w rozumieniu art. 230 WE akapit czwarty

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) European Federation for Cosmetic Ingredients ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C115 z 14.05.2005

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Verwaltungsgericht München — Niemcy) — Daniel Halbritter przeciwko Freistaat Bayern, reprezentowanemu przez Landesanstalt für Berufshilfe Bayern

(Sprawa C-227/05) (¹)

(Artykuł 104 § 3 zdanie pierwsze regulaminu — Dyrektywa 91/439/EWG — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Cofnięcie prawa jazdy w pierwszym państwie członkowskim zarządzone razem z tymczasowym zakazem wydania nowego prawa jazdy — Prawo jazdy wydane w drugim państwie członkowskim po upływie okresu tymczasowego zakazu — Uznanie i przepisanie tego prawa jazdy w pierwszym państwie członkowskim — Przedstawienie sprawozdania na temat zdolności do prowadzenia pojazdów wymaganego na podstawie przepisów krajowych)

(2006/C 178/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Daniel Halbritter

Strona pozwana: Freistaat Bayern, reprezentowany przez Landes-anwaltschaft Bayern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bayerisches Verwaltungsgericht München — Wykładnia art. 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (Dz. U. L 237, str. 1) — Odmowa uznania ważności lub wymiany prawa jazdy wydanego po upływie okresu zakazu przez inne państwo członkowskie posiadaczowi prawa jazdy, w stosunku do którego został zastosowany środek w postaci cofnięcia krajowego prawa jazdy ze względu na użycie środków odurzających — Obowiązek poddania się egzaminowi zdolności do prowadzenia

Sentencja

- 1) Postanowienia art. 1 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 97/26/WE z dnia 2 czerwca 1997 r. stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie mogło odmówić uznania na swoim terytorium uprawnienia do prowadzenia pojazdów wynikającego z prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim, i stąd ważność tego prawa jazdy z uwagi na to, że posiadacz prawa jazdy, w stosunku do którego na terytorium pierwszego państwa członkowskiego został zastosowany środek w postaci cofnięcia prawa jazdy wydanego wcześniej, nie przystąpił do egzaminu zdolności do prowadzenia pojazdów wymaganego na podstawie przepisów tego państwa w celu wydania nowego prawa jazdy w następstwie cofnięcia, gdy upłynął okres tymczasowego zakazu wydania nowego prawa jazdy zarządzony razem z tym środkiem w tym państwie członkowskim, zanim zostało wydane prawo jazdy przez to drugie państwo członkowskie.
- 2) Postanowienia art. 1 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 97/26/WE stoją na przeszkodzie temu, by w okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, państwo członkowskie, do którego zwrócono się z wnioskiem o przepisanie ważnego prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim na prawo jazdy krajowe, mogło uzależnić takie przepisanie od złożenia przez wnioskodawcę nowego egzaminu zdolności do prowadzenia pojazdów wymaganego na podstawie przepisów pierwszego państwa w celu usunięcia wątpliwości istniejących w tym względzie z uwagi na okoliczności, które wystąpiły przed wydaniem prawa jazdy w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.07.2005 r.

Postanowienie Trybunału z dnia 27 kwietnia 2006 r. — L przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-230/05 P) (¹)

(Odwołanie — Urzędnicy — Molestowanie — Obowiązek wsparcia po stronie Komisji — Odpowiedzialność — Odmowa przesłuchania świadków przez Sąd — Propozycja dodatkowych dowodów, które nie istniały na zakończenie procedury pisemnej — Odmowa usunięcia z akt sprawy rzekomo oszczerczego dokumentu — Obowiązek uzasadnienia — Zasada dobrej administracji — Odwołanie w części oczywiście bezzasadne, a w części oczywiście niedopuszczalne)

(2006/C 178/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: L (Przedstawiciele: P. Legros i S. Rodrigues, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J. Curral, pełnomocnik, wspierany przez D. Waelbroeck, avocat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie T-254/02 L przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o uchylenie decyzji Komisji oddalających wniosek o wsparcie, dostęp do dokumentów i odszkodowanie oraz odmawiających uznania choroby zawodowej, a także wniosek o odszkodowanie za poniesioną szkodę w związku z tymi decyzjami oddalającymi

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.07.2005 r.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Reyniers & Sogama BVBA przeciwko Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Belgische Staat

(Sprawa C-407/05) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Art. 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Pokrycie przywozowych należności celnych — Dowód na prawidłową realizację procedury lub miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość nastąpiły — Skutki nie wskazania głównemu zobowiązanemu terminu, w jakim ma on dostarczyć rzeczony dowód)

(2006/C 178/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony postępowania przed sądem krajowym:

Strona skarżąca: Reyniers & Sogama BVBA

Strona pozwana: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau, Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 11a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1062/87 z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury (Dz. U. L 107, str. 1), dodanego art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1429/90 z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (EWG) nr 1062/87 (Dz. U. L 137, str. 1), art. 34 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2726/90 z dnia 17 września 1990 r. w sprawie tranzytu wspólnotowego (Dz. U. L 262, str. 1), oraz art. 49 rozporządzenia Komisji nr 1214/92 z dnia 21 kwietnia 1992 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury (Dz. U. L 132, str. 1) — Pokrycie przywozowych należności celnych — Powiadomienie skierowane przez urząd celny wyjścia do głównego zobowiązanego, w którym zwrócono się do niego o dostarczenie dowodu na prawidłową realizację procedury lub miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość nastąpiły — Brak wskazania terminu — Skutki w zakresie zgodności powiadomienia z prawem oraz pokrycia długu celnego

Sentencja

Artykuł 36 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 222/77 z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie tranzytu wspólnotowego, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 474/90 z dnia 22 lutego 1990 r. w celu zniesienia obowiązku złożenia noty tranzytowej przy przekroczeniu wewnętrznej granicy Wspólnoty, w zw. z art. 11a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1062/87 z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury, zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1429/90 z dnia 29 maja 1990 r. oraz art. 34 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2726/90 z dnia 17 września 1990 r. w sprawie tranzytu wspólnotowego w zw. z art. 49 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1214/92 z dnia 21 kwietnia 1992 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury należy interpretować w ten sposób, że urząd celny wyjścia jest zobowiązany wskazać powiadamiającemu trzymiesięczny termin, w jakim dowód na prawidłową realizację procedury lub miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie nastąpiły, ma zostać przekazany do tego urzędu zgodnie z wymogami organów celnych i że w związku z tym właściwy organ może przystąpić do pokrycia długu celnego dopiero po wyraźnym wskazaniu zgłaszającemu, iż dysponuje on trzymiesięcznym terminem na przedstawienie żądanego dowodu i po tym, jak dowód ten nie zostanie dostarczony.

⁽¹⁾ Dz. U. C 22 z 28.1.2006

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 26 kwietnia 2006 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Orange European Smallcap Fund N.V.

(Sprawa C-194/06)

(2006/C 178/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Orange European Smallcap Fund N.V.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 56 WE w związku z art. 58 ust. 1 WE należy interpretować w ten sposób, że przewidziany w art. 56 WE zakaz sprzeciwia się przepisowi państwa członkowskiego, zgodnie z którym ulga podatkowa, przyznawana na rzecz przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w celu uwzględnienia podatku pobranego u źródła od dywidend uzyskanych przez te przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim, jest — ze względów wskazanych w pkt 5.2.1 in fine niniejszego postanowienia — ograniczona:

a) do kwoty, którą osoba fizyczna zamieszkała w Niderlandach mogłaby zaliczyć na poczet podatku dochodowego na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej z tym innym państwem członkowskim,

b) w zakresie, w jakim udziałowcami przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania są osoby fizyczne niezamieszkałe w Niderlandach lub osoby prawne nieobjęte niderlandzkim podatkiem dochodowym od osób prawnych?

2. Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca lub częściowo twierdząca:

a) Czy pojęcie „inwestycji bezpośrednich” z art. 57 ust. 1 WE obejmuje również posiadanie pakietu udziałów w spółce, jeżeli udziałowiec posiada ten pakiet jedynie w celu inwestycyjnym i jeżeli wielkość tego pakietu nie umożliwia mu wywierania określonego wpływu na zarządzanie lub sprawowanie kontroli w danej spółce?

b) Czy na podstawie art. 56 WE ograniczenie przepływu kapitału związane z opodatkowaniem, które byłoby niezgodne z prawem, gdyby dotyczyło przepływu kapitału pomiędzy krajami Wspólnoty, jest tak samo niezgodne z prawem — przy identyczności pozostałych okoliczności — w przypadku przepływu kapitału do i z państw trzecich?

c) Jeżeli na pytanie 2.b) zostanie udzielona odpowiedź negatywna, czy art. 56 WE należy interpretować w ten sposób, że przewidziane przez państwo członkowskie ograniczenie ulgi podatkowej — przyznawanej na rzecz przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania ze względu na podatek pobrany u źródła od dywidendy uzyskanej przez to przedsiębiorstwo w państwie trzecim — uzasadnione okolicznością, że nie wszyscy udziałowcy tego przedsiębiorstwa mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym państwie członkowskim jest niezgodne z tym przepisem?

3. Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze i drugie ma znaczenie, że

a) podatek pobrany w innym państwie członkowskim od dywidend tam uzyskanych jest wyższy od podatku od

dywidend wypłaconych na rzecz zagranicznych udziałowców w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania;

b) udziałowcy przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie, niż to, w którym siedzibę ma przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania i które zawarło z tym drugim państwem umowę, która przewiduje wzajemne zaliczenie podatku u źródła od dywidend;

c) zagraniczni udziałowcy przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim Wspólnoty?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundeskommunikationssenat (Austria) w dniu 27 kwietnia 2006 r. — Österreichischer Rundfunk (ORF)

(Sprawa C-195/06)

(2006/C 178/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundeskommunikationssenat (Austria)

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Österreichischer Rundfunk (ORF)

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 1 lit. f) dyrektywy Rady 89/552/EWG⁽¹⁾ z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] w brzmieniu nadanym dyrektywą 97/36/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. zmieniającą dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] należy interpretować w ten sposób, że jako „telezakupy” należy rozumieć również audycje lub części audycji, w których poprzez bezpośrednie wybranie komercyjnego numeru telefonicznego, a więc odpłatnie, widz uzyskuje od nadawcy telewizyjnego możliwość udziału w konkursie z wygraną?

2) W razie udzielenia odpowiedzi negatywnej na pytanie pierwsze, czy art. 1 lit. c) dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] w brzmieniu nadanym dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. zmieniającą dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] należy interpretować w ten sposób, że jako „reklamę telewizyjną” należy rozumieć również tego rodzaju przekaz zawarty w audycjach lub częściach audycji, w którym nadawca telewizyjny oferuje widzom możliwość udziału w konkursie z wygraną poprzez bezpośrednie wybranie komercyjnego numeru telefonicznego, a więc odpłatnie?

⁽¹⁾ Dz.U. nr L 298, str. 23

⁽²⁾ Dz.U. nr L 202, str. 60

Odwołanie wniesione w dniu 4 maja 2006 r. przez Cementbouw Handel & Industrie BV od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-282/02 Cementbouw Handel & Industrie B.V. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-202/06 P)

(2006/C 178/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Cementbouw Handel & Industrie BV (Przedstawiciele: W. Knibbeler, O. Brouwer i P.J. Kreijger, lawyers)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony wnoszącej odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 lutego 2006 r., na podstawie którego Sąd:

a) oddalił skargę wnoszącej odwołanie

b) obciążył wnoszącą odwołanie kosztami postępowania

- w razie potrzeby skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że w wyroku z dnia 23 lutego 2006 r. Sąd Pierwszej Instancji:

a. dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował art. 1, 2 i 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 1310/97 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) ⁽¹⁾ oraz:

b. naruszył zasadę proporcjonalności oraz dokonał błędnej wykładni i błędnie zastosował art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

W konsekwencji, zdaniem wnoszącej odwołanie, Sąd niesłusznie oddalił jej skargę i potwierdził decyzję Komisji, w zakresie w jakim odrzuciła ona pierwszy projekt zobowiązań wnoszącej odwołanie i Haniel jako niewystarczający.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 9.7.1997, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Groningen w dniu 2 maja 2006 r. — Essent Netwerk Noord i in. przeciwko Aluminium Delfzijl BV

(Sprawa C-206/06)

(2006/C 178/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Groningen.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Essent Netwerk Noord i in.

Strona pozwana: Aluminium Delfzijl BV.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 25 i 90 WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu ustawowemu, zgodnie z którym krajowi odbiorcy energii elektrycznej są zobowiązani do uiszczania w okresie przejściowym (od dnia 31 sierpnia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r.) na rzecz operatora systemu przesyłowego dopłaty do stawki za ilość energii elektrycznej dostarczonej im na ich potrzeby, przy czym dopłata do stawki podlega odprowadzeniu przez operatora systemu na rzecz spółki określonej przez ustawodawcę i służy obniżeniu kosztów niezgodnych z wymogami rynku, które powstały w konsekwencji zobowiązań lub inwestycji, jakie spółka ta zaciągnęła, względnie przeprowadziła przed liberalizacją rynku energii elektrycznej, a spółka ta
- jest wspólną spółką zależną czterech krajowych wytwórców energii elektrycznej,
  - w przedmiotowym okresie (2000 r.) ponosi jako jedyna odpowiedzialność z tytułu powstałych w tym roku kosztów niezgodnych z wymogami rynku,
  - bezspornie potrzebuje kwoty 400 milionów NLG (181.512.086,40 EUR) w celu pokrycia kosztów za ten rok,
  - jest zobowiązana do odprowadzenia nadwyżki na rzecz ministerstwa, jeżeli wpływy z tytułu dopłaty do stawki przewyższają wspomnianą kwotę?
- 2) Czy uregulowanie przywołane w pytaniu pierwszym spełnia wymogi określone w art. 87 ust. 1 WE/

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalny złożony przez Cour d'arbitrage w dniu 10 maja 2006 r. — Gouvernement de la Communauté française, Gouvernement wallon przeciwko Gouvernement flamand

(Sprawa C-212/06)

(2006/C 178/29)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'arbitrage

Strony w postępowaniu przed sądem

Strona skarżąca: Gouvernement de la Communauté française, Gouvernement wallon

Strona pozwana: Gouvernement flamand

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy system ubezpieczenia usług opiekuńczych, który (a) został ustanowiony przez niezależną wspólnotę państwa federalnego, będącego członkiem Wspólnoty Europejskiej, (b) znajduje zastosowanie do osób zamieszkałych w części terytorium tego państwa federalnego, która podlega kompetencji tej niezależnej wspólnoty, (c) daje prawo do pokrycia przez ten system kosztów związanych z usługami pomocy i usługami pozamedycznymi dla objętych tym systemem osób, które w trwały i poważny sposób mają ograniczoną autonomię, w postaci zryczałtowanego udziału w kosztach związanych z tą sytuacją oraz (d) jest finansowany w części z rocznych składek członków, a w części poprzez dotację z budżetu zainteresowanej niezależnej wspólnoty, stanowi system objęty przedmiotowym zakresem zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 lipca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie (¹), określony w art. 4 tego rozporządzenia?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie prejudycjalne: czy wspomniane rozporządzenie, w szczególności art. 2, 3 i 13 oraz, jeżeli znajdują zastosowanie art. 18, 19, 20, 25 i 28, należy interpretować w ten sposób, że przepisy te sprzeciwiają się, aby niezależna wspólnota państwa federalnego, będącego członkiem Wspólnoty Europejskiej przyjęła, w wykonaniu swojej kompetencji przepisy, które ograniczają możliwość ubezpieczenia oraz korzyści wynikające z systemu zabezpieczenia społecznego w rozumieniu tego rozporządzenia do osób zamieszkałych na terytorium, które podlega kompetencji tej niezależnej wspólnoty, a w przypadku obywateli Unii Europejskiej do osób zatrudnionych na tym terytorium, zamieszkałych w innym państwie członkowskim z wykluczeniem osób, które niezależnie od obywatelstwa mają miejsce zamieszkania w tej części terytorium państwa federalnego, która podlega kompetencji innej niezależnej wspólnoty?
- 3) Czy art. 18, 39 i 43 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby niezależna wspólnota państwa federalnego, będącego członkiem Wspólnoty Europejskiej przyjęła, w wykonaniu swojej kompetencji, przepisy, które ograniczają możliwość ubezpieczenia oraz korzyści wynikające z systemu zabezpieczenia społecznego w rozumieniu tego rozporządzenia do osób zamieszkałych na terytorium, które podlega kompetencji tej niezależnej wspólnoty, a w przypadku obywateli Unii Europejskiej do osób zatrudnionych na tym terytorium, zamieszkałych w innym państwie członkowskim, z wykluczeniem osób, które niezależnie od obywatelstwa mają miejsce zamieszkania w tej części terytorium państwa federalnego, która podlega kompetencji innej niezależnej wspólnoty?

4) Czy art. 18, 39 i 43 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one, aby zakres zastosowania takiego systemu był ograniczony do osób, które zamieszkują w poszczególnych częściach terytorium państwa federalnego, będącego członkiem Wspólnoty Europejskiej i które objęte są tym systemem?

(¹) Dz. U. L 149, str. 2

Odwołanie wniesione w dniu 9 maja 2006 r. przez Europejską Agencję Odbudowy (EAR) od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-471/04: Georgios Karatzoglou przeciwko Europejskiej Agencji Odbudowy (EAR)

(Sprawa C-213/06 P)

(2006/C 178/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Europejska Agencja Odbudowy (EAR) (Przedstawiciel(-e): S. Orlandi, A. Coelen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats oraz M. K. Nifas, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Georgios Karatzoglou

Żądania strony skarżącej

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-471/04 (Georgios Karatzoglou przeciwko Europejskiej Agencji Odbudowy (EAR)) w całości;
- rozstrzygnięcie sprawy;
- oddalenie skargi o uchylenie decyzji EAR z dnia 26 lutego 2004 r. o rozwiązaniu ze skarżącym w pierwszej instancji umowy członka personelu tymczasowego;
- obciążenie skarżącego w pierwszej instancji i drugiej stronie w postępowaniu odwoławczym kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołujący się podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się naruszenia prawa przez to, że po zakwalifikowaniu umowy podpisanej przez drugą stronę jako umowy na czas nieokreś-

lony, orzekł, że Europejska Agencja Odbudowy (dalej EAR) mogła rozwiązać tę umowę tylko w dwóch sytuacjach — znaczącego zmniejszenia lub zaprzestania działalności przez EAR — co oznaczałoby uznanie przedmiotowej umowy za umowę na czas określony, której czas trwania zależy od dwóch wyżej wskazanych warunków.

Odwołujący się podnosi ponadto, że Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się przy orzekaniu naruszenia prawa ponieważ rozporządzenie nr 2667/2000 (¹), które reguluje zasady funkcjonowania EAR zakazuje tej agencji zaciągania takich zobowiązań, gdyż zobowiązuje EAR do ograniczania zatrudniania personelu do ścisłego minimum niezbędnego do jej potrzeb, które stale ewoluują.

Odwołujący się podnosi, że jeżeli EAR stworzył uzasadnione oczekiwanie, że nie będzie rozwiązywał umowy z drugą stroną, chyba że chodzi o szczególną sytuację znaczącego zmniejszenia działalności, oczekiwanie takie jest jego zdaniem bezprawne w świetle zobowiązań wynikających z warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz rozporządzeń Rady w sprawie utworzenia i funkcjonowania EAR.

(¹) Dz.U. L 305 z 7.12.2000, str. 7-10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 11 maja 2006 r. — Colasfalti srl przeciwko Provincia di Milano, ATI Legrenzi Srl i Impresa Costruzioni Edili e Stradali dei F. Ili Paccani Snc

(Sprawa C-214/06)

(2006/C 178/31)

Język postępowania: włoski

Oznaczenie sądu krajowego:

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Colasfalti srl.

Strona pozwana: Provincia di Milano, ATI Legrenzi Srl i Impresa Costruzioni Edili e Stradali dei F. Ili Paccani Snc

Pytania prejudycjalne

- 1) „Czy przepis art. 30 ust. 4 dyrektywy 93/37/EWG⁽¹⁾ lub analogiczny przepis zawarty w art. 55 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/18/WE⁽²⁾ (jeśli uznane zostanie, że stosuje się tę ostatnią dyrektywę), zgodnie z którym jeżeli w przypadku danego zamówienia oferty są nienormalnie niskie w stosunku do świadczenia, instytucja zamawiająca, przed odrzuceniem tych ofert, zwraca się na piśmie do oferenta o podanie szczegółów, dotyczących tych składowych elementów ofert, które uważa za istotne oraz weryfikuje składowe elementy uwzględniając otrzymane wyjaśnienia, jest podstawową zasadą prawa wspólnotowego znoszącą formalne ograniczenie mające za podstawę wartość zamówień określoną w art. 6 dyrektywy 93/37/WE, którą stosuje się w związku z tym także do zamówień, których wartość nie przekracza wymienionego wyżej progu?”
- 2) „Czy zasada wyrażona w art. 30 ust. 4 dyrektywy 93/37/EWG lub analogiczna zasada zawarta w art. 55 ust. 1 i 2 dyrektywy 2004/18/WE (jeśli uznane zostanie, że stosuje się tę ostatnią dyrektywę), jest raczej zasadą, którą można wywnioskować lub” zasadą wywodzącą się „z zasady konkurencji w związku z zasadą przejrzystości w administracji i zasadą niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową i z tego względu stosuje się ją bezpośrednio i ma ona pierwszeństwo przed sprzecznymi z nią przepisami krajowymi, wydanymi przez państwa członkowskie w odniesieniu do procedur udzielania zamówień publicznych, do których nie stosuje się bezpośrednio przepisów prawa wspólnotowego, czy też nie?” .

⁽¹⁾ Dz.U. L 199, str. 54

⁽²⁾ Dz.U. Dz 134, str. 114

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-215/06)

(2006/C 178/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Recchia i D. Lawunni, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując środków niezbędnych dla zapewnienia, że wszystkie przedsięwzięcia objęte zakresem regulacji dyrektywy 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne⁽¹⁾ przed lub po jej zmianie przez dyrektywę 97/11/WE⁽²⁾, zanim zostaną w całości lub w części wykonane, zostaną poddane ocenie oddziaływania na środowisko, po pierwsze, ze względu na obowiązek przeprowadzenia tej oceny i, po drugie, zgodnie z art. 5-10 dyrektywy 85/337/EWG, jeżeli mogą znacząco oddziaływać na środowisko z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, Irlandia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 2, 4 i 5-10 dyrektywy 85/337/EWG oraz
- Stwierdzenie, że nie przyjmując środków niezbędnych do tego, aby przed udzieleniem zezwolenia na budowę i na prace z nią związane oraz przed zbudowaniem elektrowni wiatrowych w Derrybrien, County Galway, została przeprowadzona ocena ich oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 5-10 dyrektywy 85/337/EWG, Irlandia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 2, 4 i 5-10 dyrektywy 85/337/EWG;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że transpozycja dyrektywy Rady 85/337/EWG (dyrektywa w sprawie oceny oddziaływania na środowisko) przez Irlandię z następujących powodów nadal jest nieprawidłowa:

Irlandia nie przyjęła zgodnie z art. 2 ust. 1 dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko środków zapewnających przeprowadzenie oceny, czy planowane prace mogą znacząco oddziaływać na środowisko. Ustawodawstwo irlandzkie nie przewiduje oceny tego oddziaływania zgodnie z art. 5-10 tej dyrektywy.

System w Irlandii, który pozwala na złożenie wniosku o utrzymanie budowli po zbudowaniu w całości lub części bez zezwolenia, podważa prewencyjne cele dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Przepisy transponujące dyrektywę w Irlandii nie mogą zapewnić skutecznego stosowania dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Dlatego Irlandia naruszyła ogólny obowiązek zapewnienia skutecznego stosowania dyrektywy zgodnie z art. 249 traktatu WE.

Wystąpił szereg szczególnych nieprawidłowości dotyczących przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko elektrowni wiatrowych w Derrybrien, County Galway, prowadzących do oczywistego naruszenia dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, str. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 73, str. 5.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-217/06)

(2006/C 178/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis, pełnomocnik, M. Mollica, adwokat)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że wobec okoliczności, iż na podstawie umowy nr 7/91 z dnia 2 października 1991 r. i związanych z nią aktów prawnych, Comune di Stintino (gmina Stintino) powierzyła bezpośrednio spółce Maresar zamówienie na wykonanie robót w zakresie określonym w uchwale nr 48 Consiglio comunale di Stintino (rady gminy Stintino) obejmującym w szczególności „projektowanie i konstrukcję urządzeń dla technologicznej i strukturalnej adaptacji, uporządkowania i uzupełnienia instalacji wodociągowej i odwadniającej, sieci dróg, miejskich budynków i urządzeń służebności publicznej, ośrodków turystycznych zarówno zewnętrznych jak i należących do Comune di Stintino, łącznie z oczyszczeniem wybrzeża i w centrów turystycznych oraz usunięciem zanieczyszczeń”, z pominięciem przeprowadzenia postępowania przewidzianego w dyrektywie 71/305/EWG ⁽¹⁾, a w szczególności nie publikując ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom,

które na niej ciążyą na podstawie dyrektywy Rady 71/305/EWG dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych, w szczególności art. 3 i 12,

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja stwierdza, że umowa z 2 października 1991 r. zawarta pomiędzy Comune di Stintino a spółką Maresar stanowi zamówienie publiczne w rozumieniu prawa wspólnotowego. Zamówienie to, dotyczące prac, których wartość (ok. 16 mln. EUR) znacznie przekracza próg wymagany dla zastosowania obowiązującej w tym czasie dyrektywy, powinno być zostać udzielone zgodnie z jej przepisami.

Co się tyczy argumentów podniesionych przez władze włoskie na uzasadnienie uchybienia, którego się dopuściły, Komisja przypomina, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, państwo członkowskie nie może powoływać się na wewnętrzne trudności dla uzasadnienia uchybienia obowiązków wynikających z prawa wspólnotowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 185, str. 5

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Hiszpania) w dniu 15 maja 2006 r. — Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia przeciwko administracji państwowej (Ministerio de Educación y Ciencia)

(Sprawa C-220/06)

(2006/C 178/34)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Nacional Sala de lo Contencioso-Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca odwołanie: Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia

Strona pozwana: administracja państwowa (Ministerio de Educación y Ciencia)

Pytanie prejudycjalne

„Czy wykładni art. 43 i 49 traktatu WE w związku z jego art. 86 wówczas, gdy artykuły te są stosowane w ramach liberalizacji usług pocztowych ustanowionej dyrektywami 1997/67/WE⁽¹⁾ i 2002/39/WE⁽²⁾ oraz w ramach naczelnych zasad rządzących zamówieniami publicznymi ustanowionych dyrektywami ad hoc, należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się one porozumieniu, którego przedmiotem objęte są zarówno usługi pocztowe zastrzeżone jak i niezastrzeżone, a tym samym zliberalizowane, zawartemu pomiędzy spółką państwową, której kapitał w całości należy do władz publicznych i która ponadto jest operatorem wyznaczonym do świadczenia powszechnych usług pocztowych a organem administracji państwowej?”

⁽¹⁾ Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1998 r. L 15, str. 14).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych (Dz.U. L 176, str. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 15 maja 2006 r. — Stadtgemeinde Frohnleiten i Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH przeciwko Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Sprawa C-221/06)

(2006/C 178/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stadtgemeinde Frohnleiten i Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH

Strona pozwana: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft.

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 10, 12, 23, 25, 49 lub 90 WE sprzeciwiają się przepisowi krajowemu, który za składowanie odpadów na

składowisku nakłada podatek (opłata za skażone odpady), który jednocześnie przewiduje zwolnienie z tego podatku za składowanie odpadów, które powstają w trakcie zabezpieczania albo rekultywacji skażonych powierzchni (powierzchni, na których prawdopodobnie wystąpiły skażenia lub wcześniej skażonych miejsc), gdy powierzchnie (powierzchnie, na których prawdopodobnie wystąpiły skażenia lub wcześniej skażone miejsca) są wpisane do urzędowego rejestru [Verdachtsflächenkataster (rejestru powierzchni, na których prawdopodobnie wystąpiły skażenia) lub do Altlastenatlas (spisu wcześniej skażonych miejsc) przewidzianych przez ustawę, przy czym do tych rejestrów mogą być wpisane jedynie powierzchnie znajdujące na terytorium kraju, w związku z czym zwolnienie podatku jest jedynie możliwe w przypadku składowania odpadów pochodzących z powierzchni, na których prawdopodobnie wystąpiły skażenia lub z wcześniej skażonych miejsc położonych na terytorium kraju?

Odwołanie wniesione w dniu 16 maja 2006 r. przez Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-35/04, Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Ferrero OHG mbh

(Sprawa C-225/06 P)

(2006/C 178/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE (Przedstawiciel: adwokat A. Tsavdaridis)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Ferrero OHG mbh

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji,
- odrzucenie w całości sprzeciwu wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego,
- obciążenie Urzędu i interwenienta kosztami postępowania, nie wyłączając kosztów postępowania w sprawie sprzeciwu oraz kosztów postępowania przed Izbą Odwoławczą i Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji nieprawidłowo zinterpretował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾ z uwagi na to, że:

Sąd Pierwszej Instancji pominął fakt, że ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd zależy od licznych czynników wymienionych w motywie siódmym rozporządzenia Rady nr 40/94⁽²⁾, a w szczególności od rozpoznawalności znaku towarowego na rynku, a nie tylko od stopnia podobieństwa między znakiem towarowym a danym oznaczeniem oraz między danymi towarami i usługami.

Wcześniejszy znak towarowy „Ferrero” nie jest używany do oznaczania pochodzenia towarów sprzedawanych na rynku niemieckim. W konsekwencji, niezależnie od stopnia podobieństwa tych dwóch oznaczeń, nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia przeciętnego niemieckiego konsumenta w błąd, jako że nie kojarzy on znaku towarowego „Ferrero” z danymi towarami.

Sąd Pierwszej Instancji pominął również fakt, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd należy oceniać całościowo, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych okoliczności danej sprawy. Ponadto, przy dokonywaniu całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd należy uwzględnić pewną wzajemną zależność branych pod uwagę czynników. Wnoszący odwołanie twierdzi, że gdyby Sąd Pierwszej Instancji uwzględnił wzajemną zależność branych pod uwagę czynników, doszedłby do przekonania, że prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd jest niewielkie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11, str. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 209, str. 18-19

Odwołanie wniesione w dniu 24 maja 2006 r. przez Il Ponte Finanziaria SpA od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-194/03 Il Ponte Finanziaria SpA przeciwko OHIM i Marine Enterprise Project Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

(Sprawa C-234/06 P)

(2006/C 178/37)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Il Ponte Finanziaria SpA (Przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina i M. Bolleto)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Marine Enterprise Project Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi

Żądania strony skarżącej

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-194/03 w zakresie, w jakim oddalono skargę wniesioną przez wnoszącą odwołanie i obciążono ją kosztami postępowania,
2. uwzględnienie skargi wniesionej do Sądu Pierwszej Instancji poprzez:
  - a) stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 marca 2003 r. w postępowaniu R 1015/2001-4, ponieważ odrzucając odwołanie wnoszącej odwołanie, dopuszcza wspólnotowy graficzny znak towarowy nr 940007 BAINBRIDGE dla towarów należących do klas 18 i 25,
  - b) obciążenie OHIM i interwenienta kosztami postępowania w pierwszej instancji i niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że zaskarżony wyrok dotknięty jest następującymi błędami:

- 1) Nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ w odniesieniu do spornych znaków towarowych występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.
  - Sąd Pierwszej Instancji błędnie stwierdził, że między znakiem towarowym interwenienta BAINBRIDGE a rodziną znaków towarowych zawierających element THE BRIDGE, które należą do wnoszącej odwołanie, nie występuje wymagane minimum podobieństwa, mimo że sam Sąd przyznał, iż znak towarowy BAINBRIDGE wykazuje „istotne” podobieństwo fonetyczne w stosunku do znaku towarowego wnoszącej odwołanie; podobieństwo, które nie jest zrównoważone jakkolwiek różnicą koncepcyjną występującą pomiędzy spornymi znakami towarowymi, ponieważ „założenie”, na którym oparł się Sąd, zgodnie z którym przeciętny konsument włoski wystarczająco zna język angielski, by móc rozpoznać znaczenie pojęcia „BRIDGE”, jest absolutnie błędne.
  - W związku z tym, skoro sporne znaki towarowe wykazują przynajmniej minimum podobieństwa, identyczność towarów i wysoce odróżniający charakter znaków towarowych wnoszącej odwołanie winny były prowadzić do stwierdzenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

2) Nieprawidłowe zastosowanie art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94 w zakresie, w jakim Sąd nie uwzględnił należącego do wnoszącej odwołanie słownego znaku towarowego nr 642952 THE BRIDGE.

— Skarżąca przedstawiła wystarczające — w rozumieniu zasady 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95 — dowody, aby wykazać rzeczywiste używanie słownego znaku towarowego THE BRIDGE.

— Sąd Pierwszej Instancji błędnie zastosował art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ nie dokonał badania mocy dowodowej dokumentów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie w celu wykazania używania jej znaku towarowego, a jedynie ograniczył się do stwierdzenia, że Izba Odwoławcza prawidłowo nie uwzględniła wspomnianego znaku towarowego, gdyż wnosząca odwołanie nie wykazała ciągłości używania tego znaku w rozpatrywanym okresie pięciu lat, przy czym wymóg ten nie wynika z przepisów.

3) Nieprawidłowe zastosowanie art. 15 ust. 2 lit. a) i art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Sąd Pierwszej Instancji nie uwzględnił należącego do wnoszącej odwołanie graficznego znaku towarowego nr 370836 BRIDGE.

— Dowody używania przedstawione przez skarżącą celem wykazania rzeczywistego używania znaku towarowego THE BRIDGE należało uznać za wystarczające, by wykazać również używanie znaku towarowego BRIDGE.

— W każdym razie należący do wnoszącej odwołanie graficzny znak towarowy BRIDGE należy uznać za „obronny” znak towarowy w rozumieniu włoskiej ustawy o znakach towarowych i jako taki winien być on zwolniony z obowiązku przedstawienia dowodu na jego używanie.

— Sąd Pierwszej Instancji błędnie uwzględnił argumentację przedstawioną przez OHIM po raz pierwszy w odpowiedzi na skargę (a zatem w każdym razie niedopuszczalną), zgodnie z którą kategoria znaków obronnych jest niezgodna z systemem ochrony wspólnotowych znaków towarowych. W rzeczywistości istnieje wiele argumentów za zgodnością kategorii znaków „obronnych” z systemem wspólnotowym.

4) Nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ okoliczność, że wnosząca odwołanie jest właścicielem różnych znaków towarowych, z których wszystkie zawierają słowo „bridge” (seryjne znaki towarowe), zwiększa prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do tych znaków rozpatrywanych wspólnie i znaku towarowego BAINBRIDGE.

— Sąd Pierwszej Instancji, mimo przyznania, iż okoliczność, że wnosząca odwołanie jest właścicielem „rodziny” seryjnych znaków towarowych, z których wszystkie zawierają oznaczenie „Bridge”, winna być co do zasady istotna dla oceny istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, w tym konkretnym przypadku nie uwzględnił tych znaków towarowych, ponieważ były one wyłącznie zarejestrowane, a nie używane, podczas gdy w rzeczywistości kwestia używania tych znaków towarowych stanowi okoliczność bez wpływu na fakt, że winny one zostać uznane za „seryjne znaki towarowe”.

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-239/06)

(2006/C 178/38)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G.Wilms, C.Cattabriga, L.Visaggio, występujący w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że odmawiając obliczenia i przekazania środków własnych niesłusznie niepobranych w następstwie jednostronnego zwolnienia sprzętu wojskowego z opłat celnych przywozowych, a także odsetek za zwłokę należnych z racji nieudostępnienia środków własnych Komisji we właściwym czasie, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1552/89 oraz odpowiednich przepisów rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000.

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji jednostronnie udzielone przez Włochy w okresie poprzedzającym wejście w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 150/2003⁽¹⁾ zwolnienia celne stanowiły bezprawne wyłączenie na podstawie art. 26 WE i wspólnotowego prawa celnego, powodujące niesłuszne zmniejszenie dochodów z ceł, stanowiących środki własne Wspólnoty. Pomimo ponawianych przez skarżącą wezwań, rząd włoski odmówił obliczenia i przekazania Wspólnocie kwot należących do środków własnych, unikając ich płaćenia przez okres od dnia 1 stycznia 1998 r. do dnia 31 grudnia 2002 r., a także odmówił zapłaty odsetek za zwłokę od tych kwot, wbrew obowiązującym w tej dziedzinie przepisom.

⁽¹⁾ Dz.U. L 25, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 29 maja 2006 r. — Fortum Project Finance SA

(Sprawa C-240/06)

(2006/C 178/39)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus (Finlandia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fortum Project Finance SA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 56 WE oraz art. 12 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 69/335/EWG⁽¹⁾ z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału należy interpretować w ten sposób, że sprzeczne z nimi jest nałożenie fińskiego podatku od przeniesienia aktywów (varainsiirtovero), gdy papiery wartościowe zostają przeniesione w sposób opisany we wniosku o wydanie orzeczenia prejudycjalnego, jako aport do spółki akcyjnej, która w zamian przekazuje akcje wyemitowane przez nią w tym celu?

⁽¹⁾ Dz. U. L 249, str. 25.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Koblenz (Niemcy) w dniu 31 maja 2006 r. — Dynamic Medien Vertriebs GmbH przeciwko Avides Media AG

(Sprawa C-244/06)

(2006/C 178/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Koblenz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dynamic Medien Vertriebs GmbH.

Strona pozwana: Avides Media AG.

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada swobodnego przepływu towarów w rozumieniu art. 28 WE sprzeciwia się niemieckiemu przepisowi prawa ustanawiającemu zakaz sprzedaży wysyłkowej nośników obrazu (DVD, wideo) niezawierających oznakowania, które wskazywałyoby na ich poddanie niemieckiej kontroli z zakresu ochrony małoletnich?

Czy w szczególności, zakaz sprzedaży wysyłkowej tego rodzaju nośników obrazu stanowi środek o skutku równoważnym w rozumieniu art. 28 WE?

Jeżeli udzielona zostanie odpowiedź twierdząca, to czy mając na uwadze dyrektywę 31/2000/WE⁽¹⁾, tego rodzaju zakaz jest uzasadniony na podstawie art. 30 WE również wówczas, jeżeli nośnik obrazu został poddany kontroli z zakresu ochrony małoletnich w innym państwie członkowskim UE i jest odpowiednio oznaczony, czy też kontrola innego państwa członkowskiego UE stanowi łagodniejszy środek w rozumieniu tego przepisu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 178, str. 1

Odwwołanie wniesione w dniu 1 czerwca 2006 r. przez Saiwa SpA od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie T-344/03, Saiwa SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) i spółce Barilla Alimentare SpA

(Sprawa C-245/06 P)

(2006/C 178/41)

Język postępowania: włoski

Wnoszący odwołanie twierdzi ponadto, że charakter odróżniający wyrazu „ORO” został wzmocniony lub nabyty w drodze używania zarówno znaku towarowego „ORO”, jak i znaku towarowego „ORO SAIWA”.

Wnosząca odwołanie twierdzi wreszcie, że może dojść do pomylenia znaków towarowych „ORO” i „ORO SAIWA” ze znakiem towarowym „Selezione ORO BARILLA” i że w każdym razie występuje ryzyko skojarzenia tych znaków.

(¹) Dz.U. L 22, str. 50

Strony

Wnoszący odwołanie: Saiwa SpA (Przedstawiciele: adwokaci G. Sena, P. Tarchini, J.-P. Karsenty, M. Karsenty-Ricard)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Barilla Alimentare

Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-248/06)

(2006/C 178/42)

Język postępowania: hiszpański

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie żądań wysuniętych w postępowaniu w pierwszej instancji i — w konsekwencji — stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Czwartą Izbę Odwoławczą OHIM w dniu 18 lipca 2003 r. w sprawie R 480/2002-4 z powodu naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94/WE (¹) i odrzucenie zgłoszenia nr 289 405 złożonego przez Barilla Alimentare SpA;
- obciążenie OHIM i Barilla Alimentare SpA kosztami postępowania we wszystkich instancjach;

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu żądania uchylenia wyroku wnoszący odwołanie wskazuje jedynie na naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94/WE w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Twierdzi ona, że wyrażenie „ORO” (z którego składa się znak towarowy będący przedmiotem postępowania, lub które — w każdym razie — stanowi jego część) posiada samoistny charakter odróżniający. Twierdzi ona ponadto, że jeśli chodzi o międzynarodowy znak towarowy (także będący przedmiotem postępowania) — część właściwego kręgu odbiorców nie rozumie znaczenia wyrazu „ORO” i że okoliczność ta stanowi fakt notoryjny i nie musi być wykazywana przez strony. Wnoszący odwołanie podnosi także, że zgodnie z zasadą wzajemnej zależności, z uwagi na identyczność towarów i oznaczeń wystarczy, że wcześniejsze oznaczenie ma niewielki charakter odróżniający.

Strony

Strona skarżąca: komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal i L. Escobar Guerrero, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że utrzymując w mocy mniej korzystny system odliczeń kosztów związanych z działalnością badawczą i rozwojową oraz innowacjami technologicznymi dokonywanymi za granicą, niż system znajdujący zastosowanie do kosztów ponoszonych w Hiszpanii, co wynika z brzmienia nadanego art. 35 tekstu jednolitego Ley del Impuesto de Sociedades (ustawy o podatku od spółek), zatwierdzonego przez Real Decreto Legislativo nr 4/2004 z dnia 5 marca 2004 r., Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, które na nim ciążyą na mocy art. 43 i 49 traktatu WE i odpowiednich przepisów porozumienia o Europejskich Obszarze Gospodarczym;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie swobody przedsiębiorczości (art. 43 i 48 WE oraz art. 31 EOG): ograniczenie terytorialne polegające na tym, że przedmiotem odliczenia od podatku od spółek mogą być jedynie koszty poniesione na działalność badawczą, rozwojową i na innowacje technologiczne, które zostały rzeczywiście dokonane na terytorium kraju, stanowi czynnik ograniczający swobodę przedsiębiorczości hiszpańskich spółek inwestujących w badania, rozwój i innowacje technologiczne poza terytorium hiszpańskim, przyznając korzyści jedynie tym spółkom, które dokonują takich samych inwestycji w Hiszpanii, w szczególności zaś spółki, które posiadają swoją główną siedzibę w innym państwie członkowskim i działają w Hiszpanii za pośrednictwem przedsiębiorstwa zależnego.

Naruszenie swobody świadczenia usług (art. 49 WE i art. 36 EOG): koszty działalności w zakresie badań, rozwoju i innowacji technologicznych zleconej poza terytorium Hiszpanii nie podlegają odliczeniu od podatku od spółek. Ograniczenie to stanowi przeszkodę dla swobody świadczenia usług przewidzianej w traktacie.

Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji**(Sprawa C-249/06)**

(2006/C 178/43)

*Język postępowania: szwedzki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Tufvesson, B. Martenczuk, H. Støvlbæk)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że niepodjmując wszelkich właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności z traktatem WE umowy dwustronnej w sprawie inwestycji zawartej z Socjalistyczną Republiką Wietnamu, a także szesnastu innych umów dwustronnych w sprawie inwestycji, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 307 akapit drugi WE,
- obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zawarte umowy dwustronne są niezgodne z prawem wspólnotowym, gdyż nie pozwalają one na zastosowanie środków wspólnotowych, o których mowa w art. 57 ust. 2 WE oraz art. 59 i 60 ust. 1 WE. Co więcej, Szwecja nie podjęła żadnych działań w celu naprawienia tej sytuacji. Dlatego też Szwecja uchybiła ciężącemu na niej na mocy art. 307 akapit drugi WE zobowiązaniu do zastosowania wszelkich właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności z traktatem wspomnianych wyżej umów dwustronnych.

Skarga wniesiona dnia 6 czerwca 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec**(Sprawa C-252/06)**

(2006/C 178/44)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Braun, pełnomocnik, N. Yerrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy dyrektywy 2002/92/WE (⁽¹⁾) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego przez to, że nie przyjęła przepisów ustawowych i wykonawczych niezbędnych do transpozycji tej dyrektywy, a w każdym razie nie zawiadamiając o tych przepisach Komisji.
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął dnia 15 stycznia 2005 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 9., str. 3.

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-258/06)

(2006/C 178/45)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisję Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Vidal Puig i N. Yerrell)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego⁽¹⁾, a w każdym razie poprzez niepodanie ich do wiadomości Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin wyznaczony na dostosowanie wewnętrznego porządku prawnego do dyrektywy 2002/92/WE upłynął w dniu 15 stycznia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003 L 9, str. 3.

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-259/06)

(2006/C 178/46)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Maidani i W. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nieprzyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/87/WE⁽¹⁾ z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, lub niepowiadamiając Komisji o przepisach ustanowionych w tym celu, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 11 sierpnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 35, str. 1.

Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 23 marca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna-Włochy) — Impresa Portuale di Cagliari Srl przeciwko Tirrenia di Navigazione SpA

(Sprawa C-174/03)⁽¹⁾

(2006/C 178/47)

Język postępowania: włoski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 6.9.2003

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 5 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato-Włochy) — SABA Italia SpA przeciwko Comune di Bolzano, SEAB SpA

(Sprawa C-216/04) ⁽¹⁾

(2006/C 178/48)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 24.7.2004

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato -Włochy) — Francesco Rauty przeciwko Ministero per i Beni Culturali e Ambientali, Soprintendenza B.A.A. di Firenze, Prato e Pistoia, w obecności: Consiglio Nazionale degli Ingegneri i Ordine degli Ingegneri della Provincia di Pistoia przeciwko Francesco Rauty, Ministero per i Beni e le Attività Culturali, w obecności: Consiglio Nazionale degli Ingegneri

(Sprawa C-271/05) ⁽¹⁾

(2006/C 178/51)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 17.9.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 maja 2006 r. w sprawie Ignazio Medda przeciwko Banco di Napoli SpA, Regione autonoma della Sardegna (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Oristano — Włochy)

(Sprawa C-285/04) ⁽¹⁾

(2006/C 178/49)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 28.8.2004.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-352/05) ⁽¹⁾

(2006/C 178/52)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 18 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-99/05) ⁽¹⁾

(2006/C 178/50)

Język postępowania: fiński

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.4.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-410/05) ⁽¹⁾

(2006/C 178/53)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 36 z 11.2.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 kwietnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-20/06) ⁽¹⁾

(2006/C 178/54)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.3.2006

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-21/06) ⁽¹⁾

(2006/C 178/55)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 maja 2006 r. —
Kuwait Petroleum (Nederland) przeciwko Komisji

(Sprawa T-354/99) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Komunikat Komisji w sprawie pomocy udzielanej na zasadzie de minimis — Wzrost podatku akcyzowego na paliwa — Pomoc na rzecz stacji paliw — Przedsiębiorstwa petrochemiczne — Ryzyko kumulacji pomocy — Klauzula zarządzania cenami — Zasada dobrej administracji)

(2006/C 178/56)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Kuwait Petroleum (Nederland) BV (Rotterdam, Niderlandy) (Przedstawiciel: adwokat P. Mathijsen)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: początkowo G. Rozet i H. Speyart, następnie G. Rozet i H. van Vliet, pełnomocnicy)

Interwenient po stronie skarżącej: Królestwo Niderlandów (Przedstawiciele: początkowo M. Fierstra, następnie H. Sevenster, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji 1999/705/WE z dnia 20 lipca 1999 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Niderlandy na rzecz 633 niderlandzkich stacji paliw położonych w pobliżu granicy z Niemcami (Dz.U. L 280, str. 87)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.
- 3) Królestwo Niderlandów pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 8.4.2000 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 maja 2006 r. —
Bank Austria Creditanstalt przeciwko Komisji

(Sprawa T-198/03) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Opublikowanie decyzji stwierdzającej naruszenie art. 81 WE i nakładającej grzywny — Ustalanie przez banki austriackie odsetek od salda dodatniego i ujemnego („klub Lombard”) — Oddalenie wniosku o opuszczenie niektórych fragmentów)

(2006/C 178/57)

Język postępowania: niemiecki.

Strony

Strona skarżąca: Bank Austria Creditanstalt AG (Wiedeń, Austria) (Przedstawiciele: adwokaci C. Zschocke i J. Beninca)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: początkowo pełnomocnik S. Rating, następnie pełnomocnik A. Bouquet, wspierany przez adwokatów D. Waelbroeck i U. Zinsmeister)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji funkcjonariusza ds. przesłuchań Komisji z dnia 5 maja 2003 r. dotyczącej publikacji decyzji Komisji z dnia 11 czerwca 2002 r. w sprawie COMP/36.571/D-I w wersji bez klauzuli poufności — Banki austriackie („klub Lombard”)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 6.9.2003 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 maja 2006 r. — De Waele przeciwko OHIM (Kształt kiełbasy)

(Sprawa T-15/05) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Trójwymiarowy znak towarowy — Kształt kiełbasy — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 178/58)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Wim De Waele (Brugia, Belgia) (Przedstawiciele: adwokaci P. Maeyaert, S. Granata i R. Vermeire)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciel: W. Verburg, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 listopada 2004 r. (sprawa R 820/2004-1), dotyczącą rejestracji trójwymiarowego znaku towarowego w kształcie kiełbasy w charakterze wspólnotowego znaku towarowego

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 57 z 5.3.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 maja 2006 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-241/03) ⁽¹⁾

(Urzednicy — Przeniesienie — Mieszkanie służbowe — Decyzja o dokonaniu przeprowadzki rzeczy osobistych skarżącego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga odszkodowawcza — Akt niekorzystny — Niedopuszczalność)

(2006/C 178/59)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (Przedstawiciel: L. Garofalo avokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. de March i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy oraz A. Dal Ferro, avokat)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności pisma z dnia 15 października 2002 r. w sprawie przeprowadzki rzeczy osobistych skarżącego z jego starego mieszkania służbowego w Angoli oraz o naprawienie krzywdy wyrządzonej skarżącemu przez treść tego pisma.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżący pokryje koszty własne oraz koszty poniesione przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 23.8.2003 r.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 maja 2006 r. — Teletech Holdings przeciwko OHIM — Teletech International (TELETECH INTERNATIONAL)

(Sprawa T-194/05) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zakres obowiązku badania sprawy — Konwersja zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego na zgłoszenie krajowego znaku towarowego — Artykuł 58 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2006/C 178/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TeleTech Holdings, Inc. (Denver, Kolorado, Stany Zjednoczone) (Przedstawiciele: A. Goud i M. Blair, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą OHIM, występująca przed Sądem w charakterze interwenienta: Teletech International SA (Paryż, Francja) (Przedstawiciele: adwokaci J.F. Adelle i F. Zimeray)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 marca 2005 r. (R 497/2004-1), wydaną w związku z postępowaniem w sprawie sprzeciwu między TeleTech Holdings, Inc. a Teletech International SA

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania, z wyłączeniem kosztów poniesionych przez interwenienta.
- 3) Interwenient pokrywa własne koszty.

(⁴) Dz.U. C 171 z 9.7.2005

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2006 r. — Glaverbel przeciwko OHIM (wzór stosowany na powierzchni towarów)

(Sprawa T-141/06)

(2006/C 178/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Glaverbel SA (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: adwokaci S. Mus, T. Koerl)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 marca 2006 r. (sprawa R 0986/2004-4) w części, w jakiej odnosi się ona do zakwestionowanych towarów oraz
- stwierdzenie, że w odniesieniu do zakwestionowanych towarów został przedłożony wystarczający dowód, by

wykazać charakter odróżniający uzyskany na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, oraz że zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 003183068 uzyskało charakter odróżniający na podstawie art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego,

- przekazanie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 003183068 do Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) celem jego dopuszczenia i publikacji,
- obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy składający się z wzoru stosowanego na powierzchni towarów dla towarów z klas 19 i 21 (szkło nieobrobione lub wpółobrobione, szkło grawerowane, szkło okienne itp.) (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3 183 068)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla wszystkich towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Skarżąca podważa decyzję Izby Odwoławczej jedynie w odniesieniu do niektórych towarów z klasy 21. Skarżąca podnosi w tym zakresie naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — ECZG przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-142/06)

(2006/C 178/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Elektrociepłownia Zielona Góra S.A. (Zielona Góra, Polska) (Przedstawiciele: M. Powell, Solicitor, C. Arhold i K. Struckmann, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 23 listopada 2005 r. dotyczącej wszczęcia formalnej procedury dochodzenia w sprawie pomocy państwa nr C 43/2005 (ex N 99/2005) — Polskie „koszty osierocone” lub ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona PPA (ang. power purchase agreement, umowy dotyczącej zakupu energii elektrycznej) zawartej przez skarżącą;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest elektrociepłownią mającą siedzibę w Polsce. W zaskarżonej decyzji Komisja postanowiła wszcząć formalną procedurę dochodzenia w stosunku do nowej pomocy państwa w formie umowy dotyczącej zakupu energii zawartej pomiędzy elektrowniami w Polsce i należącym do państwa operatorem sieciowym PSE (Polskimi Sieciami Elektroenergetycznymi) (!).

Na poparcie skargi skarżąca podnosi, że Komisja nie była właściwa do wszczęcia formalnej procedury dochodzenia w odniesieniu do pomocy przyznanej przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, która nie miała zastosowania po przystąpieniu. W ten sposób Komisja naruszyła ogólne zasady prawa, to jest zasadę niedziałania prawa wstecz oraz zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Następnie skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo i dokonała błędnej oceny, uznając ten środek za nową pomoc państwa. Po pierwsze, Komisja nie dokonała oceny omawianego środka w świetle okoliczności faktycznych i prawnych istniejących w dniu zawarcia umów. Po drugie, Komisja niewłaściwie zinterpretowała pojęcie korzyści gospodarczej w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, ponieważ zbadała ogólnie wszystkie umowy dotyczące zakupu energii, zamiast zbadać je pojedynczo. Po trzecie, Komisja nie uwzględniła faktu, że w czasie gdy rynki energii elektrycznej państw członkowskich zostały otwarte dla konkurencji, umowa zawarta przez skarżącą nie mogła zakłócić konkurencji na wspólnym rynku, ponieważ Polska nie była wówczas państwem członkowskim. Wreszcie skarżąca utrzymuje, że pomoc nie stanowi nowej pomocy państwa, ale pomoc istniejącą — zgodnie z traktatem o przystąpieniu i orzecznictwem, według których pomoc mającą zastosowanie na rynku zamkniętym dla konkurencji do dnia jego liberalizacji należy uznać od momentu liberalizacji za pomoc istniejącą. Ponadto według skarżącej Komisja nie zbadała, czy sporna umowa nadal obowiązywała po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej.

Wreszcie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest niedostatecznie uzasadniona i narusza art. 253 WE.

(!) Pomoc państwa – Polska – Pomoc państwa nr C 43/2005 (ex N 99/2005) – Polskie „koszty osierocone” – Wezwanie do przedstawienia uwag na mocy art. 88 ust. 2 traktatu WE (Dz.U. 2006 C 52, str. 8).

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2006 r. — MTZ Polyfilms przeciwko Radzie**(Sprawa T-143/06)**

(2006/C 178/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MTZ Polyfilms Ltd. (Mumbai, Indie) (Przedstawiciel: adwokat P. De Baere)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 366/2006 z dnia 27 lutego 2006 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1676/2001 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) pochodzącej między innymi z Indii;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wytwarza i wywozi do Wspólnoty Europejskiej folię z politereftalanu polietylenu.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi przede wszystkim, że zaskarżone rozporządzenie narusza art. 2 ust. 8 i art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego (!). Skarżąca kwestionuje, że zaskarżone rozporządzenie ustala cenę eksportową stosowaną przez skarżącą przy wywozie do Wspólnoty na podstawie ceny eksportowej stosowanej przez nią przy wywozie do państw trzecich, dlatego że rzeczywiste ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Wspólnoty są jakoby niewiarygodne ze względu na istnienie minimalnych cen importowych.

Zdaniem skarżącej ceny eksportowe nie są niewiarygodne w rozumieniu art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Skarżąca twierdzi ponadto, że stosowana metodologia jest niezgodna z rozporządzeniem podstawowym, które wymienia metodologię, jakie mogą być stosowane przy określaniu ceny eksportowej. Uważa ona, że art. 2 ust. 8 i art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego znajdują zastosowanie również w przypadku dochodzeń rewizyjnych, jak sporne postępowania, niezależnie od wystąpienia zobowiązania.

Po drugie skarżąca twierdzi, że naruszone zostało porozumienie o stosowaniu artykułu VI GATT (²). Zdaniem skarżącej stosowana przez nią cena eksportowa nie jest niewiarygodna w rozumieniu art. 2.1 i 2.3 porozumienia. Uważa ona ponadto, że stosowana metodologia jest niezgodna z art. 2.1, 2.3 i 11 porozumienia. Podnosi ona wreszcie, że art. 2.1 i 2.3 porozumienia znajdują zastosowanie również do przeglądów dokonywanych zgodnie z art. 11 porozumienia, takich jak częściowy przegląd okresowy.

Skarżąca podnosi w końcu brak podstawy prawnej metodologii ustalenia ceny eksportowej stosowanej przez skarżącą przy wywozie do Wspólnoty jak też naruszenie zasady bezpieczeństwa prawnego poprzez uniemożliwienie producentom-eksporterom określenia ich zachowań w kontekście zobowiązania cenowego.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. U. L 56, str. 1)
- (²) Porozumienie o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (WTO-GATT)- porozumienie antydumpingowe (Dz. U. 1994 L 336, str. 103).

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2006 r. — En Route International przeciwko OHIM

(Sprawa T-147/06)

(2006/C 178/64)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: En Route International Limited (Berkshire, Zjednoczone Królestwo) (*Przedstawiciel:* W.W. Göpfert, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 7 marca 2006 r. w sprawie R 352/2005-4 oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „FRESHHH” dla towarów z klas 29, 30 i 32 (zgłoszenie nr 3 198 165)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Zgłoszony znak towarowy posiada zdolność rejestracyjną; jego rejestracji nie stoją na przeszkodzie podstawy odmowy rejestracji określone w art. 7 ust. 1 lit. b) i c) ani art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (¹).

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 maja 2006 r. — Castellani przeciwko OHIM Markant Handels und Service (CASTELLANI)

(Sprawa T-149/06)

(2006/C 178/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Castellani SpA (Pontedera, Włochy) (*Przedstawiciele:* adwokaci A. Di Maso, M.R. Di Maso)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Markant Handels und Service GmbH (Offenburg, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie R 449/2005-1,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „CASTELLANI” dla towarów z klasy 33 (napoje alkoholowe z wyłączeniem piwa, likier, wino musujące i szampan) — zgłoszenie nr 2 387 272

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Markant Handels und Service GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe słowne znaki towarowe „CASTELLUM” dla towarów z klasy 33 (wina z wyłączeniem win musujących) i „CASTELLUCA” dla towarów z klasy 33 (wina)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ sporne znaki towarowe są różne i zgłoszony znak towarowy nie może stwarzać prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd konsumentów niemieckich.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2006 r. — Aluminium Silicon Mill Products przeciwko Komisji

(Sprawa T-151/06)

(2006/C 178/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aluminium Silicon Mill Products GmbH (Zug, Szwajcaria)(przedstawiciele: L. Ruessmann, A. Willems, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności skargi
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części w jakiej Komisja nie potraktowała sprzedaży za pośrednictwem ASMP w sposób w jaki traktowano je w pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym krzemu z Rosji oraz zobowiązanie Komisji do ponownego obliczenia marginesu dumpingu w tym zakresie (a zatem i kwot do zwrotu),
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 2229/2003⁽¹⁾ nałożono cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty krzemu produkowanego przez dwóch rosyjskich producentów esportujących, powiązanych ze skarżącą: Sual-Kremny-Urals LLC i ZAO Kremny. Ponieważ skarżąca uznała, że margines dumpingu, na podstawie którego zapłacono cła antydumpingowe został usunięty, wniosła trzy wnioski o zwrot cła w odniesieniu do następujących po sobie przywozów.

W zaskarżonej decyzji wnioski skarżącej zostały częściowo uwzględnione. Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie w jakim odzwierciedla ona dokonane bez uzasadnienia dostosowanie, w wyniku którego obliczony margines dumpingu przekracza poziom de minimis i nie upoważnia krajowych władz celny do dokonania — zgodnie z żądaniem — pełnego zwrotu cła antydumpingowych zapłaconych przez skarżącą od przywozu krzemu pochodzącego z Rosji.

Na poparcie swej skargi podnosi ona po pierwsze oczywisty błąd w ocenie i naruszenie rozporządzenia Rady nr 384/96⁽²⁾ (rozporządzenie podstawowe) oraz naruszenie zasady pewności prawa. Zdaniem skarżącej Komisja błędnie ustaliła, że nastąpiła zmiana okoliczności, w świetle której musiała odstąpić od metodologii zastosowanej w pierwotnym dochodzeniu w odniesieniu do sprzedaży za pośrednictwem skarżącej.

Po drugie skarżąca podnosi oczywisty błąd w ocenie i naruszenie art. 253 WE w odniesieniu do ustalenia, że skarżąca i rosyjskie zakłady stanowiły jeden podmiot gospodarczy oraz w odniesieniu do dostosowania dotyczącego prowizji agenta.

Po trzecie skarżąca powołuje naruszenie rozporządzenia podstawowego w zakresie odliczenia prowizji agenta a w szczególności art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, ostatnio zmienionego rozporządzeniem nr 2238/2000⁽¹⁾. Zdaniem skarżącej art. 2 ust. 10 lit. i), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1972/2000⁽²⁾, nie ma zastosowania, jako że wskazane postępowanie w sprawie zwrotu jest kontynuacją pierwotnego postępowania. Tytułem ewentualnym skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1972/2002.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2229/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz krzemu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 339, str. 3)
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, str. 1)
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2238/2000 z dnia 9 października 2000 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 257, str. 2)
- (⁴) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1972/2002 z dnia 5 listopada 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 305, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2006 r. — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket przeciwko Komisji

(Sprawa T-152/06)

(2006/C 178/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (Sztokholm, Szwecja) (Przedstawiciele: M. Merola i L. Armati, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— uznanie skargi za dopuszczalną;

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zobowiązanie Komisji do wszczęcia formalnej procedury dochodzenia na podstawie art. 88 ust. 2 WE;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji o niewszczynianiu dochodzenia w przedmiocie złożonej przez nią skargi do Komisji, dotyczącej trzech rodzajów subwencji na rzecz Stockholm Visitors Board AB („SVB”), a mianowicie: corocznego przyznawania środków z budżetu miasta Sztokholm na rzecz SVB, regularny zwrot strat SVB przed opodatkowaniem przez jej spółkę dominującą oraz preferencyjny dostęp do środków publicznych w celu świadczenia usług w ramach Stockholm Card. Komisja stwierdziła, że środki te nie stanowiły bezprawnie przyznanej pomocy.

Skarżąca podnosi, że poprzez wydanie zaskarżonej decyzji Komisja naruszyła kilka postanowień traktatu oraz przepisów rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾.

Skarżąca stwierdza w pierwszej kolejności, że nie wszczynając formalnej procedury dochodzenia Komisja naruszyła art. 88 ust. 3 WE oraz art. 4 rozporządzenia nr 659/1999. Zdaniem skarżącej, Komisja była świadoma występowania pomocy i nie dysponowała wystarczającymi informacjami w celu ustalenia, że wszystkie sporne środki stanowiły istniejącą pomoc.

W drugiej kolejności skarżąca podnosi, że Komisja nieprawidłowo zastosowała art. 87 WE oraz art. 86 ust. 2 WE, ponieważ stwierdziła, że wynagrodzenie za prowadzenie działalności informacji turystycznej podlegało przepisom o usługach świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.

W trzeciej kolejności skarżąca zauważa, że Komisja nieprawidłowo zastosowała art. 87 WE oraz art. 88 WE, jak również art. 1 lit. b) rozporządzenia nr 659/1999, stwierdzając, że gdyby wynagrodzenie za działalność informacji turystycznej należało uznać za pomoc państwa, to stanowiłoby ono istniejącą pomoc, nie zaś bezprawnie przyznaną pomoc, a w każdym razie byłoby ono zgodne ze wspólnym rynkiem.

Po czwarte skarżąca wskazuje, że Komisja błędnie zastosowała art. 87 ust. 1 oraz art. 88 ust. 3 WE, stwierdzając, że działalność handlowa SVB była wykonywana w warunkach rynkowych, a zatem nie była finansowana za pomocą środków stanowiących pomoc państwa. Skarżąca stwierdza w szczególności, że Komisja nie zajęła stanowiska w odniesieniu do zwrotu strat SVB przez jej spółkę dominującą, w całości należąca do rady miasta.

Wreszcie skarżąca wskazuje na naruszenie obowiązku uzasadnienia oraz naruszenie ogólnej zasady dobrej administracji wskutek nadmiernej długości wstępnej badania.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2006 r. — European Association of Euro-Pharmaceutical Companies przeciwko Komisji

(Sprawa T-153/06)

(2006/C 178/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Association of Euro-Pharmaceutical Companies (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: W. Rehmann, M. Hartmann-Rüppel, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za niedopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji D/201953 z dnia 10 kwietnia 2006 r. odrzucającej trzy wnioski EAEPC przeciwko GlaxoSmithKline w sprawie naruszenia art. 82 WE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawach COMP/38.181, 38.274 i 38.275 — EAEPC przeciwko Glaxo Greece (Imigran, Lamictal, Severent) dotyczącej trzech wniosków skarżącej, w których podnosiła ona naruszenie art. 82 WE przez grecką spółkę zależną GlaxoSmithKline, polegające na odmowie dostawy trzech produktów (o nazwach Imigran, Lamictal i Severent) do greckich hurtowni

farmaceutycznych, a poprzez to na ograniczaniu handlu równoległego. W zaskarżonej decyzji powiadomiono skarżącą, że sprawą zajmuje się grecki organ ochrony konkurencji i że wnioski zostały odrzucone na podstawie art. 13 rozporządzenia Rady nr 1/2003 (¹).

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia. Zdaniem skarżącej samo odesłanie do treści art. 13 rozporządzenia nr 1/2003 nie wystarczy, by umożliwić skarżącej dokonanie oceny, czy Komisja wzięła pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, ani by umożliwić sądowi sprawowanie uprawnień kontrolnych.

Ponadto skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 211 i 85 WE oraz rozporządzenie nr 1/2003, nie przejmując kompetencji w tej sprawie od greckiego organu ochrony konkurencji na podstawie 11 ust. 6 rozporządzenia nr 1/2003. Zdaniem skarżącej Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że krajowa procedura jest zbyt długa, by osiągnąć zadowalający rezultat, że we wnioskach poruszone zostały nowe zasadnicze kwestie z zakresu wspólnotowego prawa konkurencji oraz problemy istniejące w większej liczbie państw członkowskich, ani tego że Komisja ma obowiązek zapewnienia skutecznego stosowania wspólnotowego prawa konkurencji.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 1, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-154/06)

(2006/C 178/69)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (Przedstawiciel: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

- Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, ponieważ Komisja z jednej strony nie dała administracji krajowej wystarczającej ilości czasu na przeprowadzenie prawidłowej weryfikacji dokumentów, a z drugiej strony zaskarżona decyzja została oparta wyłącznie na niektórych z aktów wydanych w trakcie postępowania przez administrację krajową, z pominięciem najważniejszych.

(¹) Dz.U. L 374, z 31.12.1988, str. 1.

(²) Dz.U. L 290 z 23.10.1997 r., str. 1.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji C(2006)1171 z dnia 23 marca 2006 r. dotyczącej obniżenia pomocy finansowej Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) przyznanej decyzją C(95) 2194 z dnia 28 września 1995 r., zmienionej po raz ostatni decyzją C(2000) 2862 z dnia 26 stycznia 2001 r., dla programu operacyjnego w Regionie Sicilia objętego wspólnotowymi ramami wsparcia na pomoc strukturalną Wspólnoty w ramach celu (¹) we Włoszech w okresie 1994-1999. W decyzji tej Komisja postanowiła obniżyć o ok. 115 mln EUR dofinansowanie przyznane temu programowi, ponieważ administracja krajowa nie dostarczyła odpowiednich wyjaśnień w sprawie niektórych aspektów wniosku o płatność końcową.

W uzasadnieniu zarzutów skarżący podnosi:

- Naruszenie art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi 1, ponieważ Komisja nie zastosowała obniżki pomocy w następstwie „odpowiedniego zbadania sprawy”, jak przewidziano w tym przepisie. Komisja ograniczyła się bowiem do powtórzenia wniosków organu kontroli wewnętrznej administracji regionalnej Sycylii, który wyraził wątpliwości dotyczące prawidłowości zarządzania pewnymi projektami.
- Naruszenie tego samego przepisu ww. rozporządzenia, ponieważ Komisja oparła swoją decyzję jedynie na fakcie, że administracja krajowa nie rozpatrzyła w terminie jej wniosków o szczegółowe zbadanie, nie weryfikując, czy nieprawidłowości faktycznie wystąpiły.
- Naruszenie art. 23 i 24 ww. rozporządzenia nr 4253/88 oraz art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2064/97 z dnia 15 października 1997 r. ustanawiającego szczegółowe ustalenia w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 dotyczącego kontroli finansowej operacji współfinansowanych z Funduszy Strukturalnych, przeprowadzanej przez Państwa Członkowskie (²). Skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja zasadniczo przejęła wnioski wyrażone przez krajowy organ kontroli wewnętrznej w oświadczeniu, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia nr 2064/97, podczas gdy oświadczenie to miało jedynie charakter podsumowujący i informacyjny. Komisja powinna była natomiast przeprowadzić odpowiednie i niezależne dochodzenie.

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2006 r. — Regione Siciliana przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-156/06)

(2006/C 178/70)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Regione Siciliana (przedstawiciel: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.
- Obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji C(2006)1171 z dnia 23 marca 2006 r. dotyczącej ograniczenia pomocy finansowej z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) przyznanej decyzją C(95) 2194 z dnia 28 września 1995 r., zmienionej ostatni raz decyzją C(2000) 2862 z dnia 26 stycznia 2001 r., na rzecz programu operacyjnego dla regionu Sicili, która mieści się we wspólnotowych ramach wsparcia dla pomocy strukturalnej wynikającej z celu nr 1 we Włoszech za okres 1994-1999 r. Decyzja ta jest również przedmiotem skargi w sprawie T-154/06 Włochy przeciwko Komisji (¹).

Zarzuty i główne argumenty są podobne do przywołanych we wspomnianej sprawie.

(¹) Dotychczas nieopublikowana w Zbiorze.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 maja 2006 r. — Banca Monte dei Paschi di Siena przeciwko Komisji

(Sprawa T-42/02) (¹)

(2006/C 178/71)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 109 z 4.5.2002

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 maja 2006 r. — Compagnia di San Paolo przeciwko Komisji

(Sprawa T-121/02) (¹)

(2006/C 178/72)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 144 z 15.6.2002

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 czerwca 2006 r. — Port Support Customs Rotterdam przeciwko Komisji

(Sprawa T-319/04) (¹)

(2006/C 178/73)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 lipca 2006 r. — Deutsche Telekom przeciwko OHIM (Telekom Global Net)

(Sprawa T-72/05) (¹)

(2006/C 178/74)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 115 z 14.5.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 31 maja 2006 r. — Stradeblu przeciwko Komisji

(Sprawa T-179/05) (¹)

(2006/C 178/75)

Język postępowania: włoski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.6.2005

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 czerwca 2006 r. — Mc Sweeney i Armstrong przeciwko Komisji

(Sprawa F-25/05) ⁽¹⁾

(Konkurs otwarty — Ogłoszenie o konkursie — Wskazówki dla kandydatów — Niedopuszczenie do egzaminów — Wymagane dyplomy — Uznanie organu powołującego)

(2006/C 178/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: Dypna Mc Sweeney (Bruksela, Belgia) i Pauline Armstrong (Overijse, Belgia) (Przedstawiciel(-e): S. Orlandi, A. Coelen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel(-e): H.Tserepa-Lacombe i K.Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Uchylenie decyzji komisji konkursowej z dnia 6 i 7 września 2004 r. odmawiających dopuszczenia skarżących do egzaminów konkursu EPSO/C/11/03 (Dz.U. 2003, C 267 A, str. 1) zorganizowanego w celu stworzenia listy rezerwowej sekretarek języka angielskiego (C 5/C 4)

Sentencja wyroku

- 1) Decyzje komisji konkursowej z dnia 6 i 7 września 2004 r. odmawiające dopuszczenia skarżących do egzaminów konkursu EPSO/C/11/03 zostają uchylone.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 23.7.2005 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji pod sygnaturą T-184/055 i przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.)

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 14 czerwca 2006 r. — Lebedef i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-34/05) ⁽¹⁾

(Środowisko pracy — Język narzędzi informatycznych oddanych do dyspozycji personelu Komisji — Niedopuszczalność — Interes prawny — Akt niekorzystny — Wewnętrzne środki organizacyjne)

(2006/C 178/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Lebedef (Luksemburg, Luksemburg) Armand Imbert, (Bruksela, Belgia), Jean-Marie Rousseau (Bruksela, Belgia) i Maria Rosario Domenech Cobo (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: G. Bounéou i F. Frabetti, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: V. Joris i P. Costa de Oliveira, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Uchylenie decyzji, na podstawie której Komisja Wspólnot Europejskich oddaliła wnioszek skarżących o oddanie do ich dyspozycji narzędzi informatycznych w ich języku ojczystym lub w innym wybranym przez nich języku urzędowym Unii Europejskiej, a nie wyłącznie w języku angielskim

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 193 z 6.8.2005 r. (sprawa zarejestrowana początkowo w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod nr T-204/05 i następnie przeniesiona do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.)

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Hinderyckx przeciwko Radzie

(Sprawa F-57/06)

(2006/C 178/78)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jacques Hinderyckx (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciel: J. A. Martin, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji o nieawansowaniu skarżącego do grupy B*8 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2005;
- awansowanie skarżącego do grupy B*8;
- zasądzenie na rzecz skarżącego od strony pozwanej kwoty 2400 EUR jako naprawienia poniesionych szkód;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, który rozpoczął służbę w Parlamencie Europejskim w dniu 1 kwietnia 1994 r., przeniesiony został do Sekretariatu Ogólnego Rady w dniu 16 lipca 2004 r. jako urzędnik w grupie B*7. W swej skardze kwestionuje decyzję organu powołującego o nieawansowaniu go do grupy B*8 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2005 r.

Skarżący powołuje dwa zarzuty, z których pierwszy oparty jest na jego stażu pracy w obrębie grupy i wysokiej jakości jego pracy w Parlamencie Europejskim.

W ramach drugiego zarzutu, skarżący podnosi, że organ powołujący powinien był wyjaśnić w jaki sposób komitet konsultacyjny w sprawie awansu (CCP) uwzględnił różnice w strukturze typowego sprawozdania z oceny Parlamentu i Rady. Ponadto skarżący twierdzi, że dla zapewnienia równych szans

kandydatów z różnych instytucji, Rada powinna była wypożyczyć się w dokładne reguły, zgodne z regulaminem pracowniczym i zapewniające równe traktowanie przy porównawczej ocenie zasług. Wobec braku takich reguł Rada musiała jego zdaniem podejmować decyzje uznaniowe.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2006 r. — Mascheroni przeciwko Komisji

(Sprawa F-63/06)

(2006/C 178/79)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Mascheroni (Vergiate, Włochy) (Przedstawiciele: A. Vianello i G. Orelli, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie bezprawności postępowania przełożonego skarżącego;
- stwierdzenie krzywdzącego charakteru tego postępowania, a także ustalenie istnienia znacznej szkody poniesionej w rezultacie przez skarżącego;
- stwierdzenie, że skarżący ma prawo do wsparcia ze strony Wspólnoty w postępowaniu, jakie zamierza wszcząć przed sądem krajowym w zakresie poniesionej szkody;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi, że organ powołujący uznał twierdzenia co do postępowania jego przełożonego za nieudowodnione. Organ powołujący naruszył ponadto wiele zasad prawa, takich jak zasady niedyskryminacji, proporcjonalności, braku nadużycia władzy, obiektywności, spójności, słuszności i rozsądku.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2006 r. — Kyriazi przeciwko Komisji

(Sprawa F-66/06)

(2006/C 178/80)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Kalliopi Kyriazi (Clabecq, Belgia) (Przedstawiciel: E. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji z dnia 12 września 2005 r. o powołaniu skarżącej jako urzędnika w okresie próbnym z zaszeregowaniem do grupy C*1 stopień 2, a także każdego aktu następującego po niej lub z nią związanego, jak decyzji o cofnięciu dodatku sekretarskiego i braku jego przywrócenia po powołaniu jej na czas nieokreślony;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 6 marca 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącej zmierzające do uchylenia wyżej wskazanej decyzji;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, laureat konkursu wewnętrznego zmiany kategorii COM/PC/04, była członkiem personelu tymczasowego Komisji w grupie C*2 (dawniej C5) w momencie wpisania jej na listę przydatności w ramach tego konkursu do dnia 31 lipca 2004 r. Następnie pracowała tymczasowo w tej samej instytucji do dnia 1 listopada 2004 r., kiedy to zatrudniona została jako członek personelu tymczasowego i zaszeregowana w grupie C*1 bez dodatku sekretarskiego, który otrzymywała na podstawie poprzedniej umowy. W dniu 16 kwietnia 2005 r. powołana została jako urzędnik w okresie próbnym, z takim samym zaszeregowaniem.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że administracja naruszyła art. 31 ust. 1 i art. 25 akapit 2 regulaminu pracowniczego, a także art. 5 i 16 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego. Przywołuje też naruszenie istotnych przepisów postępowania, postanowień ogłoszenia o konkursie, a także naruszenie szeregu ogólnych zasad prawa, w szczególności zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasadę pewności prawnej, zasadę dobrej administracji i zasadę równości traktowania.

Skarżąca nadto uważa, że rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich oraz warunki zatrudnienia innych pracowników⁽¹⁾ jest bezprawne w części, w której wprowadza art. 5 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, w zakresie w jakim organ powołujący dokonuje wykładni tego przepisu jako pozwalającego na zaszeregowanie skarżącej w grupie C*1, stopień 2 z naruszeniem postanowień art. 31 regulaminu pracowniczego i szeregu innych zasad prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 27.04.2004, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2006 r. — Lesniak przeciwko Komisji

(Sprawa F-67/06)

(2006/C 178/81)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Christophe Lesniak (Bruksela, Belgia) (Przedstawiciele: S.Orlandi, A.Coolen, J.-N. Louis i E.Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego;
- Uchylenie decyzji z dnia 8 sierpnia 2005 r. o powołaniu skarżącego na urzędnika Wspólnot Europejskich w części, w której ustala ona jego zaszeregowanie w grupie A*6, stopień 2 oraz uchylenie uwzględnienia jego stażu pracy w ramach stopnia na dzień 1 września 2005 r.;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, laureat konkursu PE/99/A, w sprawie którego ogłoszenie opublikowane zostało w pod rządami poprzedniego

regulaminu pracowniczego, będący w tym czasie członkiem personelu tymczasowego w grupie A6 (po zmianie A*10), zatrudniony został jako urzędnik po wejściu w życie nowego regulaminu pracowniczego i zaszeregowany został w grupie A*6.

Poza przywołaniem zarzutów bardzo podobnych do tych, podniesionych w sprawie F-12/06 ⁽¹⁾ skarżący twierdzi, że Komisja powinna była zaszeregować go do tej samej grupy, którą miał jako członek personelu tymczasowego, zgodnie z art. 5 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego. Według skarżącego bowiem, przepis ten winien znaleźć zastosowanie także do laureatów konkursów otwartych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 8.4.2006, str. 48

III

(Powiadomienia)

(2006/C 178/82)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 165 z 15.7.2006.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Dz.U. C 121 z 20.5.2006.

Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur/lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
